МІНСКАЯ ПРАЎДА

Газета заснавана 1 лістапада 1950г. | Чацвер, 20 кастрычніка 1994 года | № 112 (10812) | Цана 30 руб.

■ Парламент: дзень за днём

МОЖА, ГЭТЫЯ ЗАКОНЫ — ГАЛОЎНЫЯ?

Нечаканы ракурс набыло ранішняе пасяджэнне парламента рэспублікі 18 кастрычніка: ад праблем унутранай заканатворчасці — да праблем законаў, якія карэспандуюцца. Гэты аспект у дзейнасць народных дэпутатаў прыўнесла выступленне кіраўніка дэлегацыі Савета Федэрацыі Расіі, якая спецыяльна прыбыла ў Вярхоўны Савет Беларусі, старшыні Камітэта па бюджэту, фінансаваму, валютнаму і крэдытнаму рэгуляванню, грашовай эмісіі, падатковай палітыцы і мытнаму рэгуляванню верхняй палаты Федэральнага сходу Расіі Мікалая Ганчара.

— Працэс эканамічнай інтэграцыі ў дзяржавах Садружнасці ідзе нездавальняюча, і з гэтым, думаю, спрачацца ніхто не будзе, — заявіў Мікалай Ганчар. — Прычыны мы бачым у адсутнасці механізма, і ў сувязі з гэтым звяртаемся да парламентарыяў Украіны, Казахстана і Беларусі з прапановай па яго прапрацоўцы.

Расія звязвае надзеі на эканамічную інтэграцыю са стварэннем законаў, якія карэспандуюцца і здольны ў кожнай з дзяржаў стварыць адэкватнае прававое поле. Цяпер у верхнюю і ніжнюю палаты Федэральнага сходу Расіі ўнесены праект аднаго з іх — "Аб стварэнні фінансава-прамысловых груп". Ён, безумоўна, распаўсюджваецца толькі на тэрыторыю Расійскай Федэрацыі, аднак прадугледжвае магчымасць уваходжання ў састаў такіх груп фінансавых і прамысловых структур краін Садружнасці. У сувязі з гэтым заканадаўцы Расіі прапануюць сваім калегам з Украіны, з Казахстана і Беларусі прапрацаваць варыянты прадастаўлення аналагічнага рэжыму гаспадарання для фінансава-прамысловых груп на сваіх тэрыторыях.

— Нашы падыходы такія, — заявіў Мікалай Ганчар: — Эканамічная інтэграцыя ні ў якой меры не пагражае суверэнітэту дзяржаў, аднак у той жа час суверэнітэт не павінен з'яўляцца перашкодай для эканамічнага ўзаемадзеяння. Інтэграцыя ў рамках СНД — жыццёвы інтарэс Расіі, прычым мы прымаем толькі схему індустрыяльнай эканомікі, але не сыравіннай.

Выступленне старшыні Камітэта па бюджэту і фінансах Савета Федэрацыі Расіі было сустрэта беларускімі дэпутатамі апладысментамі. Праўда, яны ў роўнай меры былі адрасаваны як выступленню, так і самому прамоўцу, паколькі па волі лёсу Мікалай Ганчар прыехаў у сталіцу Беларусі ў дзень свайго нараджэння.

У пэўнай меры міжнародны характар мае і другое пытанне ранішняга пасяджэння сесіі — праект Закона "Аб патэнтах на карысныя мадэлі". Як і папярэднія заканадаўчыя акты — аб патэнтах на вынаходствы, прамысловыя ўзоры, таварныя знакі, законапраект, вынесены на разгляд цяперашняй сесіі парламента, абараняе аўтарскія правы і з'яўляецца ў пэўнай ступені гарантам таго, што на заканадаўчым узроўні будуць замацаваны належныя адносіны да інтэлектуальнай уласнасці рэспублікі.

Аб праблемах уласнасці, праўда, матэрыяльнай, вялі размову дэпутаты і пры разглядзе ў другім чытанні праекта Закона "Аб бухгалтарскім уліку і справаздачнасці ў Рэспубліцы Беларусь". Прычым асаблівасць гэтага пытання парадку дня ў тым, што Закон быў прыняты народнымі дэпутатамі без якіх-небудзь вусных ці пісьмовых заўваг або пярэчанняў.

Дзённае пасяджэнне сесіі пачалося з паведамлення Старшыні Вярхоўнага Савета Мечаслава Грыба аб тым, што ў рабоце парламента прымаюць удзел члены дэлегацыі Сейма Рэспублікі Польшча. Пасля гэтага дэпутацкі корпус вярнуўся да абмеркавання законапраекта "Аб статусе Герояў Савецкага Саюза, Герояў Сацыялістычнай Працы, асоб, узнагароджаных ордэнам Славы трох ступеней". У ходзе разгляду праекта ў адрас распрацоўшчыкаў прагучала нямала крытычных заўваг, таму дакумент быў адпраўлены на дапрацоўку ў Камісію па справах ветэранаў і інвалідаў.

Даволі аператыўна папрацаваў дэпутацкі корпус над унясеннем змяненняў і дапаўненняў у палажэнне аб парадку аднаўлення правоў грамадзян, якія пацярпелі ад рэпрэсій у 20—80-я гады. Іх сутнасць, паводле слоў старшыні парламенцкай камісіі Віктара Піскарова, заключаецца ў тым, каб зрабіць больш справядлівым працэс аднаўлення правоў рэабілітаваных грамадзян. У прыватнасці, цяпер грашовая кампенсацыя пацярпеўшым будзе праводзіцца на аснове мінімальнай зарплаты, устаноўленай на момант яе выплаты, а не на момант прыняцця рашэння — па заяве грамадзян. Вяртанне маёмасці рэпрэсіраваным прадугледжваецца на працягу аднаго месяца, а не шасці, як было раней. У выніку паправак расшырана таксама кола асоб, якія адносяцца да ахвяр палітычных рэпрэсій.

Парламент вызваліў прадпрыемствы ад выплаты падаткаў па тавараабменных (бартэрных) аперацыях з каштоўнымі металамі, што залічваюцца ў Дзяржаўны фонд каштоўных металаў і каштоўных камянёў.

Станоўчае рашэнне прыняў Вярхоўны Савет і адносна законапраекта "Аб зборах на ўтрыманне пажарнай службы."

БЕЛІНФАРМ.

■ Традиции

ВСЕГО БЫЛО ОТ ДУШИ

Под таким заглавием на 2-й и 4-й страницах помещен фоторассказ о ярмарке "Золотая осень-94" в Молодечно, которая состоялась в минувшее воскресенье.

На этом снимке вы видите председателя Молодечненского райисполкома А.Е.ЛУНОВИЧА (слева) и председателя горисполкома Г.Д.КАРПЕНКО на ярмарке.

"КАНТАКТ-94"

Ужо сама назва выстаўкі, якая адкрылася 18 кастрычніка ў "Мінскэкспа" па праспекце Машэрава г. Мінска, вызначае мэты дзейнасці звыш сарака польскіх фірм, якія прымаюць у ёй удзел. Калі ў першай, майскай, былі пераважна пасрэдніцкія прынцыпы: купі—прадай, то зараз усе яны прапануюць уласную прадукцыю — прамысловыя і харчовыя тавары народнага спажывання, абсталяванне для магазінаў, міні-пякарняў, для ўпакоўкі прадуктаў, мэблю і многае іншае.

Выставак у нас праводзіцца нямала. Якая ж ад іх аддача? Ці садзейнічаюць яны абагачэнню нашага спажывецкага рынку, развіццю дзелавых узаемавыгадных кантактаў?

— Майская выстаўка прынесла нам дагаворы на пастаўку ў Беларусь мэблі: мы займаемся яе выпускам для магазінаў, бараў, рэстаранаў, гасцініц, службовых кабінетаў, а таксама для жылых пакояў, — зазначае прадстаўнік варшаўскай фірмы "Тэксі". — Зараз думаем наша супрацоўніцтва расшырыць і заключыць новыя кантракты.

А вось Анджэй Людвіг і Лешак Падханюк першы раз у Мінску, яны прадстаўляюць фірму "Хэмекс" з Чанстахова. Жакардавыя гардзіны і абрусы, баваўняныя тканіны — іх тавар. І, трэба сказаць, тавар вышэйшай маркі, адпавядае ўсім патрабаванням сертыфіката якасці. Думаецца, ні адна гаспадыня не адмовілася б ад яго.

Польшча наш бліжэйшы сусед і партнёр. І выстаўка, якая праводзіцца да 22 лістапада, будзе садзейнічаць далейшаму развіццю гандлёвых сувязей паміж польскімі і беларускімі прадпрымальнікамі.

Пётр СІДАРОВІЧ.

ПРЫЙШЛІ НА ДАПАМОГУ

Гаспадаркі Уздзеншчыны заканчваюць ўборку цукровых буракоў. Штодзень на Слуцкі і Гарадзейскі цукровыя заводы дастаўляюцца сотні тон салодкіх каранёў.

Нялёгка было б гаспадаркам раёна справіцца з гэтай работай уласнымі сіламі. На дапамогу ім прыйшлі вялікагрузныя аўтамабілі райаграпрамтэхнікі. У калгасы "Уздзенскі", "Звязда", саўгас "Гарадок" і іншыя гаспадаркі раёна штодзень адпраўляюцца ў сярэднім па 10—11 "ЗІЛаў", "КамАЗаў". З лепшага боку зарэкамендавалі сябе на адвозцы буракоў вадзіцелі С.С.Лыткін, В.А.Дашко, В.Л.Чуркін, В.К.Жук. У іх адрас чуваць толькі добрыя словы з боку кіраўнікоў гаспадарак, калгасных буракаводаў.

Міхаіл БУЛАТ, супрацоўнік уздзенскай райгазеты "Чырвоная зорка".

БУРАКІ НЕ ПАДВЯЛІ

Працаўнікі калгаса "Камінтэрн" Дзяржынскага раёна ў аптымальныя тэрміны ўбралі бульбу, пад якой было 70 гектараў. Кожны даў па 143 цэнтнеры клубняў. Цяпер завяршаецца пераворванне бульбянішчаў. Гаспадарка на насенныя мэты заклала звыш 500 тон, 300 тон адборных клубняў рэалізавана дзяржаве. Упарадкаваны лён. Цяпер усе намаганні сканцэнтраваны на апошняй восеньскай "аперацыі" — уборцы буракоў і караняплодаў. Нягледзячы на спякотнае лета ураджай вырашчаны неблагі. Кожны гектар дае па 300—400 цэнтнераў каранёў. Для грамадскай жывёлы на стойлавы перыяд мяркуецца назапасіць каля 3 тысяч тон сакавітага корму.

Караняплоды ўбраны на палавіне плошчаў.

Анатоль ШАРАЕЎ.

■ У люстэрку статыстыкі

Стабілізацыі не прадбачыцца

За дзевяць месяцаў сёлетняга года калгасы і саўгасы рэалізавалі мяса (у жывой вазе) 151,6 тысячы тон, што складае 92 працэнты да адпаведнага ўзроўню мінулага года. Скарацілася яго вытворчасць у 18 раёнах і 322 гаспадарках, якія гадуюць жывёлу і птушку.

За гэты час атрымана прыбаўлення ў вазе маладняку буйной рагатай жывёлы на гадоўлі і адкорме 72,3 тысячы тон — 96 працэнтаў да ўзроўню мінулага года, свіней — 35,8 тысячы тон, што складае 88 працэнтаў да мінулагодняга. У разліку на адзін кармадзень прыбаўленне ў вазе буйной рагатай жывёлы склала 366 грамаў, свіней — 282. (У студзені-верасні 1993 года было адпаведна 347 і 317 грамаў).

Калгасы і саўгасы надаілі 701,6 тысячы тон малака — 104 працэнты да мінулагодняга, або па 455 цэнтнераў у разліку на сто гектараў сельгасугоддзяў супраць 438,7 цэнтнера летась. Сярэдні надой ад каровы склаў 2.009 кілаграмаў малака, што на 110 кілаграмаў больш, чым за той жа мінулагодні перыяд.

Атрымана курыных яек 466,6 мільёна штук — 92 працэнты да адпаведнага ўзроўню мінулага года, 282 цэнтнеры воўны, што складае толькі палову атрыманага за дзевяць месяцаў летась.

Па стану на 1 кастрычніка ў гаспадарках налічвалася 1 мільён 23,2 тысячы галоў буйной рагатай жывёлы. У тым ліку 344,3 тысячы кароў і 629,3 тысячы свіней, што складае адпаведна 92,9 і 100 працэнтаў да мінулагодняга пагалоўя.

За дзевяць месяцаў усе катэгорыі гаспадарак прадалі дзяржаве 141,2 тысячы тон жывёлы і птушкі і 621,2 тысячы тон малака, што складае адпаведна 88 і 95 працэнтаў да ўзроўню мінулага года. Паменшылі продаж жывёлы і птушкі ўсе раёны вобласці, акрамя Крупскага.

З асабістых падсобных гаспадарак насельніцтва паступіла 4,6 тысячы тон жывёлы і птушкі — 70 працэнтаў да адпаведнага мінулагодняга ўзроўню і 42,8 тысячы тон малака, або толькі 44 працэнты да мінулагодняга.

Фермерскія гаспадаркі рэалізавалі 39 тон жывёлы і 55 тон малака.

(Наш кар.).

■ Резонанс

ДЛЯ ШУМОВОГО ЭФФЕКТА

Прочитав в "Мінскай праўдзе" письмо депутата областного Совета С.Д.Станкевича "Ці стане праект рашэннем", хочу высказать по этому поводу некоторые свои соображения.

Считаю, что сессия областного Совета, состоявшаяся 14 сентября т. г., рассмотрела актуальный вопрос "О работе исполкома по стабилизации экономики и внедрению рыночных отношений в АПК области". Все присутствовавшие депутаты и приглашенные смогли убедиться, с какой заинтересованностью и тревогой за состояние дел в этой отрасли народного хозяйства области шло обсуждение вопроса.

Докладчик и выступавшие, кроме оценки ситуации, внесли целый ряд предложений по стабилизации экономики АПК. На мой взгляд, особенно интересными и содержательными были выступления депутатов Л.И.Кодлубовича, А.П.Радюка, Э.И.Умецкого, В.М.Луцкого и других. Ни одно предложение, прозвучавшее в выступлениях, не противоречило имевшемуся у нас проекту решения сессии областного Совета. В связи с этим мне непонятна позиция депутата С.Д.Станкевича, который почти все отрицает, не предлагая ничего конкретного и конструктивного. Даже проект решения называет засекреченным. Какая может быть засекреченность, если депутаты получили его обычной почтой за 2 недели до начала работы сессии. Могли при желании уточнить его отдельные пункты, организовать обсуждение и, естественно, высказать свои предложения.

Далее автор письма делает вывод: "Гэты праект рашэння, думаю, можна расцэньваць як... узор бездапаможнасці і, мякка кажучы, невысокай кампетэнтнасці нашых абласных структур, якія адказваюць за аграпрамысловы комплекс". Следуя логике, выходит "по Станкевичу С.Д.", что некомпетентны и те депутаты, которые приняли участие в обсуждении вопроса и внесли свои предложения, не противоречащие разработанному проекту решения, а наоборот, расширившие и дополнившие его отдельные положения. То же самое можно предположить (по Станкевичу) о членах редакционной комиссии, которая предложила принять проект за основу.

О компетентности других Станкевичу С.Д., видимо, не следовало бы судить в своем письме, а лучше было бы как депутату доказать это с трибуны областной сессии в прениях по обсуждаемому вопросу и внести конкретные предложения для принятия решения. Однако в ходе обсуждения доклада им этого сделано не было. Вместо конкретных предложений по выходу из критической ситуации Станкевич С.Д. дает оценки и приклеивает ярлыки "некомпетентности". Такая позиция депутата непонятна.

Мне пришлось проработать в сельском хозяйстве более 10 лет. Так уж сложилось, что достались именно те хозяйства, где преобладали "сложные условия производства".

Трудно было вести хозяйство раньше, теперь эти трудности многократно возросли. И я всегда с большим уважением и вниманием отношусь к мнениям и предложениям наших опытных руководителей и по-доброму завидую успехам колхозов им. Дзержинского Дзержинского района, "Рачковичи" Слуцкого, "Логоза" Логойского и других, где работают депутаты областного Совета — опытные и толковые организаторы сельскохозяйственного производства. Возьмем, к примеру, Леонида Ивановича Кодлубовича, проработавшего более четверти века в сельском хозяйстве. Кто побывал в руководимом им колхозе, тот значительно обогатил себя знаниями и укрепил веру в коллективное сельское хозяйство. И с мнением таких руководителей необходимо считаться, от этого выиграет наше общество.

Второй вывод С.Д.Станкевич как бы примеряет к себе, утверждая, что этот проект решения можно расценивать и как "карыслівы разлік зацікаўленых абласных структур на абыякавасць дэпутацкага корпуса, дазваляючага ім і надалей бестурботна існаваць;... насмешку з боку аўтараў праекта рашэння над маўклівым, абыякавым "адабрамс". Видимо, Станкевич себя к "абыякавым" депутатам не относит. Его письмо в "Мінскай праўдзе" — тому подтверждение. Но это только для шумового эффекта. А для дела нужны конкретные предложения по обсуждаемым вопросам.

Виктор ТУМАКОВ, депутат областного Совета по Гливинскому избирательному округу №44, председатель колхоза "Путь Ленина" Борисовского района.

Краткая информация об условиях открытой продажи акций ОАО "Солигорскводстрой"

Открытое акционерное общество "Солигорскводстрой" находится по адресу: г. Солигорск, ул. Строителей, 30.

Основными видами хозяйственной деятельности акционерного общества являются: строительство объектов гидротехники и мелиорации, выполнение специальных, строительно-монтажных работ, возведение некрупных объектов сельского, жилищного, дорожного строительства, добыча гравия, выпуск товаров народного потребления, ремонт и эксплуатация мелиоративно-строительной техники, объектов энергетики и транспорта, коммерция, посредническая деятельность и другие.

Размер уставного фонда — 2.722.000 тыс. рублей (с учетом деноминации).

Уставный фонд делится на 272.200 штук простых именных акций номинальной стоимостью 10.000 рублей каждая.

Доля государства в уставном фонде — 100%.

Продажа акций начинается с момента опубликования данной краткой информации, заверенной Госинспекцией Республики Беларусь по ценным бумагам, и производится в бухгалтерии ОАО ежедневно, с 9 до 16 часов, кроме пятницы, субботы и воскресенья, по адресу: гор. Солигорск, ул. Строителей, 30.

В соответствии с поручением Мингосимущества Республики Беларусь, до 23 января 1995 года проводится льготная продажа акций по цене, которая на 20% ниже номинальной стоимости, в количестве 50% принадлежащих государству акций, или 136.100 штук простых именных акций, работникам преобразованного государственного предприятия и приравненным к ним лицам.

После 23 января 1995 года лица, имеющие право на льготную покупку акций, приобретают их по курсовой стоимости, сниженной на 20%.

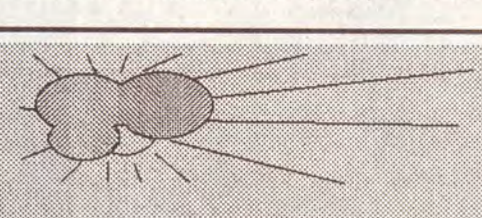
50%, или 136.100 штук простых именных акций, реализуется за именные приватизационные чеки "Имущество" в соответствии с действующим законодательством Республики Беларусь и порядком, установленным Мингосимуществом Республики Беларусь.

Средства на льготную покупку акций вносятся в бухгалтерию ОАО и на расчетный счет ОАО №386402 в Агропромбанке гор. Солигорска.

Размер дивидендов и порядок их выплаты определяется собранием акционеров по итогам работы за год.

С проектом эмиссии можно ознакомиться ежедневно, с 9 до 16 часов, кроме пятницы, субботы и воскресенья, по адресу:

гор. Солигорск, ул. Строителей, 30, тел. 2-34-81.

НАДВОР"Е

Сёння ўдзень па вобласці чакаецца халоднае надвор"е, без ападкаў. Тэмпература паветра -- 1 -- 6, у Мінску -- 2 -- 4 градусы цяпла.

■ Традиции

Всего было от души

В минувшее воскресенье необычный вид с самого утра начала приобретать центральная площадь Молодечно. Как по "щучьему велению" выросли здесь торговые ряды, многочисленные ярко украшенные палатки. Одна за другой подвозили сюда машины картофель, капусту, овощи и фрукты, свежее мясо и рыбу и прочие дары щедрой молодечненской земли. А еще через час-другой заполнилась площадь народом, зазвенела над ней веселая мелодия "Лявоніхі", поплыл над головами аппетитный шашлычный дымок. Вот так, в солнечный октябрьский денек, и началась традиционная "Золотая осень-94".

Как говорится, на ярмарке у каждого свое дело. Так и здесь — кто пришел музыкантов послушать, кто на зиму продуктами запастись... Вон под одобрительные шуточки соседей бойкая молодица поросенка в мешок заталкивает. Всей семьей — от бабушки до внука — тянут гости полную тележку капустных кочанов. Зимой-то квашеную, да с бульбой... Ух!

Несколько необычно, что в нынешнем году у "Золотой осени" два устроителя. И когда в разгар ярмарки закончил свое выступление один из музыкальных коллективов, поднялись на площадку два "хозяина" — председатель Молодечненского райисполкома А.Е.Лунович и мэр города Г.Д.Карпенко. Провести, так сказать, "смычку" города с деревней. Тепло поздравили они и хозяев, и гостей ярмарки, поблагодарили тружеников села, стараниями которых и радовали прилавки щедрым изобилием. А потом от района городу — каравай... Сдобный, пахучий... А от города району — по куфлю доброму... Чего уж там в куфлях было — не пробовал, врать не буду, а вот каравай на славу удался, куда там заморским печеньям.

На ярмарке — весело, а вот, чтобы провести ее, серьезная работа понадобилась. О ней я попросил рассказать генерального директора агрокомбината "Молодечненский" П.П.Кулеша.

— Всего в наш агрокомбинат, — сказал Петр Петрович, — входит 39 хозяйств. Тридцать из них привезли на эту площадь свою продукцию. И сегодня вы можете купить 15—16 наименований колбас и колбасных изделий, изготовленных в собственных цехах колхозов имени Дзержинского и "Городилово", из тех же хозяйств привезли на продажу мед. Два агропредприятия торгуют всем ассортиментом овощей, два — гречкой, один колхоз предлагает покупателям баранину, а три хозяйства — живых поросят.

Не только продукцией полей и ферм ограничивается ассортимент ярмарки. Так, на прилавках районной "Сельхозхимии" можно найти различные виды удобрений, райсельхозэнерго предлагает богатый выбор электрооборудования, семенная станция торгует семенами злаков и трав. Не остались в стороне предприятия города. Свою продукцию — от колбас до пельменей — привез мясокомбинат, широко представлена продукция молочного и пивоваренного заводов, предприятий районной потребкооперации, малых коммерческих фирм.

Ранее подобные ярмарки проводились обычно в одном из хозяйств района. Нынче, учитывая потребность горожан сделать запасы на зиму, решили организовать "осень" в самом Молодечно. С пониманием отнеслись к этому решению руководители хозяйств. Они не только позаботились о том, чтобы всего было вдоволь, но и о том, чтобы цены здесь были по карману. Скажем, на 40—50 процентов дешевле, чем на базарах и в магазинах Минска, здесь можно было купить картофель и капусту, на 20—30 — мясо, колбасные изделия...

...У доброго народа и праздники, как известно, добрые. Так и здесь. А когда еще и хлеб на столе есть, и к хлебу что-нибудь, так и совсем хорошо. Расторговавшись, сели деревенские дядьки в импровизированном мини-кафе— чтоб с ярмарки да без магарыча? Выпили, крякнули, закусили непривычным городским шашлыком. Один и говорит другому: "Во, ажно душа ў вырай падалася..." Ну, раз душе хорошо на ярмарке, значит, еще не все так плохо.

Александр ИВАНОВ.

На снимках: во время ярмарки.

Фота Анатолия БАСОВА.

■ Рэха

"Няхай сабе ўлады "разводзяцца", абы з розумам ды людзям на карысць...

"З сённяшняга дня Савецкая ўлада ў нас ліквідуецца", — гэтае выказванне аднаго з парламентарыяў на цяперашняй сесіі Вярхоўнага Савета рэспублікі яшчэ доўга, відаць, будзе "будоражить умы". А прагучала яно, калі вы памятаеце, пасля таго, як Прэзідэнт А.Лукашэнка прадставіў на разгляд дэпутатаў змяненні і дапаўненні ў Закон аб мясцовым самакіраванні і мясцовай гаспадарцы.

Для тых, хто яшчэ "не дайшоў", нагадаю: скасаваны Саветы пярвічнага ўзроўню — сельскія, пасялковыя, гарадскія раённага падпарадкавання і раённыя ў гарадах, на месцы якіх, акрамя двух апошніх, мяркуецца стварыць мясцовую адміністрацыю. Пасады старшыні Савета і старшыні выканаўчага камітэта будуць "раз'яднаны".

Дык што ж ўсё-такі адбылося ў грамадстве?.. Людзі дзяржаўныя мяркуюць на гэты конт вось так:

—УЖО не першы дзень я думаю аб карэкціроўцы памянёнага Закона, — гаворыць **народны дэпутат Рэспублікі Беларусь У.Н.Дражын (старшыня Нясвіжскага райсавета і выканкома).** — Рэфармаванне ўладных структур неабходна. Але мы не павінны дапусціць аслаблення органаў прадстаўнічай улады за кошт узмацнення выканаўчай. Мы не павінны страціць дэмакратыю, да якой так доўга ішлі...

Што датычыць пярвічнага звяна, то яно сапраўды было, што называецца, ганаровым. Вырашаць надта многае дэпутаты і праўда не вырашалі. А вось калі весці гаворку пра рэфармаванне раённага звяна, то на гэтым узроўні, лічу, абавязкова павінен захавацца Савет як прадстаўнічы орган. На абласным — таксама. Таму я — за моцную выканаўчую вертыкальную ўладу, але не за кошт ушчамлення прадстаўнічай.

І сутнасць не ў тым, якая з уладных галін "старшая па чыну" на тэрыторыі рэгіёна: няхай яны абедзве балансуюць, дапаўняюць адна адну.

Увогуле ж, думаецца мне, пытанне пра ўладу на цяперашні момант не самае галоўнае. Жыццё наша напрамую залежыць ад таго, як будзе працаваць эканоміка. Няправільна думаць: вось, маўляў, памяняем структуру ўлады, і ўсё запрацуе. Дазвольце не згадзіцца. Толькі адзін прыклад: нашаму раёну даўжнікі вінаватыя на сённяшні дзень 8 млрд. рублёў — за цукровыя буракі, мяса, малако. А мы не можам купіць паліва!

Словам, калі сапраўды працуе эканоміка, дык і ўлада тады добрая...

—ЧЫМ МЕНШ адказных за справу, тым больш карысці для самой справы, — такім бачыцца вынік першага этапу рэфармавання ўладных структур **дэпутату абласнога Савета, намесніку старшыні Мінскага райвыканкома І.І.Зіновічу.** — У дэпутатаў сельскіх Саветаў не было фактычна ніякіх дэпутацкіх правоў. Уздзейнічаць на вырашэнне колькі-небудзь сур'ёзных пытанняў яны ніколі не маглі. Вось, бывала, звяртаецца дэпутат сельсавета да калегі раённага ці абласнога ўзроўняў: маўляў, дапамажыце справу з месца скрануць!..

Навошта ж дубліраваць адзін аднаго? Дэпутаты раённых Саветаў у стане займацца наказамі сялян на месцах. Які толк ад мноства дэпутатаў, выбраных ледзь ці не ад кожнай вясковай вуліцы і бездапаможных? Тым больш што ў райсавеце ёсць і, упэўнены, будуць у далейшым прадстаўнікі ад кожнага буйнога населенага пункта.

—ПАКУЛЬ у прэсе не надрукаваны адпаведны дакумент, даваць грунтоўную ацэнку таму, што адбылося 6 кастрычніка, няпроста, — заначыў **дэпутат абласнога Савета С.С.Маляўскі, намеснік старшыні Валожынскага раённага Савета дэпутатаў.** — Скажу толькі, што мае асабістыя адносіны да так званых пярвічных Саветаў даволі складаныя. Займаючыся па роду сваёй дзейнасці работай сельсаветаў, бяру на сябе смеласць сказаць, што добра ведаю іх беды і праблемы. Таму і сумняваюся ў тым, што мясцовая адміністрацыя ў колькасці трох чалавек (а пра такую перспектыву ішла гаворка на сесіі Вярхоўнага Савета) у стане справіцца з тым возам, які цягне сельскі Савет. Няхай сабе яго дэпутаты і не вырашалі штосьці эпахальнае, але, лічу, старшыня сельсавета меў у іх асобе нейкае "плячо". Калі тыя ж паліўна-газавыя праблемы (а з імі ў асноўным спраўляліся на месцах) перакінуць на райвыканком, то цяжка прыйдзецца вяскоўцу — пры сённяшніх транспартных зносінах ды ў такім вялікім раёне, як наш.

У мяне выклікае пэўныя хваляванні далейшы ход рэформы. Скажам, як на самай справе будзе выглядаць раз'яднанне пасад кіраўнікоў прадстаўнічай і выканаўчай улады? Усё гэта мы ўжо "праходзілі" — дарэчы, не так даўно. І я добра памятаю, што функцыі старшыні Савета і старшыні выканкома гэтага ж Савета не заўсёды былі дакладна размежаваны. У такіх выпадках многае залежала канкрэтна ад кожнага з іх. Вось калі б існаваў адпаведны Закон, які б акрэсліваў паўнамоцтвы абодвух старшыняў... Над гэтым трэба яшчэ добра падумаць, каб не паўтарыць учарашніх памылак.

—ПРАПАНОВУ Прэзідэнта аб скасаванні мясцовых Саветаў успрымаю як з'яву вельмі станоўчую, — выказаўся **старшыня Негарэльскага пасялковага Савета Дзяржынскага раёна А.У.Скарабагатаў, таксама дэпутат аблсавета.** — Хоць у адносінах да самога Прэзідэнта я — у апазіцыі. Дакладна ведаю: дэпутацкая работа на пярвічным узроўні ніякай карысці не давала і даваць не будзе. Сесіі носяць рэкамендацыйны характар. У любым выпадку трэба круціцца самому старшыні: дэпутаты проста, што называецца, бяруць за горла — давай, вырашай! А самі нічога рабіць не хочуць. Лічу, што за статусам вясковага дэпутата стаяла толькі бачнасць народаўладдзя.

А каб была магчымасць апаратыўна працаваць з насельніцтвам, аб чым-небудзь паведаміць ці раздаць якія картачкі (бо добрага жыцця, упэўнены, пакуль што чакаць не даводзіцца), дастаткова абраць на вёсцы старасту ці кагосьці ў гэтым родзе...

Хто б мог падумаць, штоледзьвене святы калісьці лозунг: "Уладу — Саветам" зменіць другі: "Уладу — ад Саветаў". Але, як зазначыў адзін дзядок у перапоўненым аўтобусе: "Няхай сабе ўлады "разводзяцца", абы з розумам ды людзям на карысць". Так ці не так, суграмадзяне-браткі? У рэшце рэшт, нам — вырашаць...

Інеса ПЕТРУСЕВІЧ.

■ Тэатр

"ПІНСКАЯ ШЛЯХТА" У НЯСВІЖЫ

Даўным-даўно Уршуля Радзівіл пісала свае п"есы. Потым ставіла іх. Глядзець пастаноўкі збіралася панства з усёй ваколіцы. Артысты былі з прыгонных сялян, але якігралі! Радзівілаўскі тэатр славіўся на ўсю акругу.

Прайшлі гады, а ў Нясвіжы па-ранейшаму жыве і дзейнічае тэатр. І калі на сцэне раённага Дома культуры адкрываецца прыгожая заслона з адлюстраваннем замка і брамы, сініх, як неба, васількоў, да гледачоў выходзяць акцёры Нясвіжскага народнага тэатра. Яму ўжо шмат гадоў, а ганаровае званне народнага калектыў атрымаў не так даўно.

Міналі вёсны і зімы, мяняўся састаў, але заставаліся жыць традыцыі, энтузіязм і жаданне творча працаваць. Нялішне будзе нагадаць некаторыя спектаклі з рэпертуару тэатра: "Не ўсё кату масленіца", "Выбачайце, калі ласка!", "Прымакі", "Мікітаў лапаць", "Аптымістычная трагедыя"...

І вось нядаўна адбылася прэм"ера — пастаўлена "Пінская шляхта" В.Дуніна-Марцінкевіча. На спектаклі, дарэчы, аказалася шмат моладзі, школьнікаў.

А паглядзець сапраўды было на што. Прыгожыя нацыянальныя касцюмы, маляўнічыя дэкарацыі, вясёлыя народныя песні надалі п"есе цудоўны фальклорны каларыт. А самае галоўнае — тое, што адбывалася на сцэне: жыла і сварылася, кахала і спявала, адстойвала свой гонар пінская шляхта. Пыхлівы Пратасавіцкі абураўся тым, што Цюхай-Ліпскі "абазваў" яго мужыком, ад чаго і пайшла ўся мітусня. Між тым, дзеці варагуючых шляхціцаў, Грышка і Марыся, кахаюць адно аднаго і мараць узяць шлюб. Бацькі, вядома, супраць — і пачынаюцца розныя калізіі.

Думаю, няма патрэбы пераказваць сюжэт, бо ўсе яго ведаюць са школьнай парты. А вось пра выканаўцаў сказаць варта. Як заўжды выдатна і прафесійна вялі свае ролі М.Дрозд/Пратасавіцкі/ і Э.Булат /жонка Пратасавіцкага/. Створаныя імі вобразы,простыя і камічныя, захапілі гледачоў. Як і станавы прыстаў Кручкоў у выкананні Г.Шаблоўскага. Акцёр здолеў перадаць пыхлівасць свайго героя, яго сквапнасць. У ролі Куторгі выступіў ветэран вайны і працы М.Яроцкі. Яго персанаж пасвойму адметны — ціхі і хітры прайдзісвет. З абавязкамі вядучай выдатна справілася Т.Ярмоленка.

Добра "ўпісаліся" ў агульны малюнак тэатральнага дзейства маладыя артысты Яўген Атрахімовіч, Ала Ганецкая, Яўген Чэнякін, Улад Басклееў. Калі першы з іх ужо мае пэўны акцёрскі вопыт, то астатнія ў "Пінскай шляхце" дэбютавалі.

Раіса ХВІР.

Удар па інфляцыі?

Нацыянальны банк мяняе фінансава-крэдытную палітыку

Здароўе эканомікі ў многім залежыць ад фінансава-крэдытнай палітыкі. Яна ж Нацыянальным банкам па ўзгадненню з Міжнародным валютным фондам зараз мяняецца. Падрыхтаваны праект пастановы Вярхоўнага Савета аб аб'яўленні беларускага рубля адзіным законным плацежным сродкам у Беларусі. Рыхтуюцца нарматыўныя дакументы аб забароне з 1 студзеня 1995 года рознічнага гандлю на замежную валюту, уключаючы і расійскі рубель. Распрацоўваецца парадак вызначэння рыначнай працэнтнай стаўкі за крэдыты і яе выкарыстанне камерцыйнымі банкамі пры іх выдачы. З першага лістапада ажыццяўляецца пераход на 50-працэнтны абавязковы продаж выручкі ў расійскіх рублях.

Уносіцца прапанова аб адмене ў 1995 годзе абавязковага продажу ўсіх відаў замежнай валюты. Адначасова развіваецца міжбанкаўскі валютны рынак. Здымаюцца дадатковыя абмежаванні па валютных аперацыях, скасоўваецца мноства абменных курсаў.

З новага года юрыдычныя і фізічныя асобы змогуць свабодна пераводзіць безнаяўныя рублі дэпазітаў у наяўныя і наадварот у межах той сумы, якая маецца ў кліента банка. Прычым прапануецца адмяніць дэклараванне сродкаў, якія ўносяцца на дэпазіты.

Вызначана адказнасць камерцыйных банкаў за неабгрунтаваную, на тэрмін звыш 2 дзён, затрымку залічэння сродкаў на рахункі гаспадарчых суб'ектаў, якія паступілі ў іх адрас.

Прынцыпова іншай становіцца палітыка Нацыянальнага банка адносна выдачы прадпрыемствам датацый па льготных працэнтах. Сёлета асобныя з іх атрымаюць 100 мільярдаў рублёў, а з новага года наогул спыніцца выдача такіх субсідый за кошт сродкаў Нацыянальнага банка. Ён жа рэкамендуе прадастаўляць крэдыты пераважна на вытворчыя мэты, на падтрымку выпуску тавараў народнага спажывання. Пры гэтым не павінны крэдытавацца запасы гатовай прадукцыі, выкліканыя абмежаваннем збыту ці адсутнасцю попыту на яе. Крэдыты на пасрэдніцкія аперацыі павінны выдавацца на тэрмін не больш аднаго месяца.

Узрасла сума эмісіі (выпуску грошай у абарачэнне) на чацвёрты квартал. Раней меркавалася яе ўзровень давесці да 326 мільярдаў рублёў. Лічылі, што прырост спажывецкіх цэн за гэты перыяд дасягне 57—60 працэнтаў. Аднак, на думку экспертаў Нацыянальнага банка (з ёю згодны і Міжнародны валютны фонд), антыінфляцыйныя меры праграмы па выхаду з эканамічнага крызісу выклічуць да канца года рост цэн на спажывецкія тавары на 65—70 працэнтаў. А больш высокія тэмпы інфляцыі рэзка павялічаць сукупны валавы нацыянальны прадукт, што запатрабуе дадатковай грашовай масы, а значыць — і крэдытаў Нацбанка. Таму і прадугледжаны дапушчальны прырост крэдытнай эмісіі Нацыянальнага банка на чацвёрты квартал у суме 345 мільярдаў рублёў. З іх 170 мільярдаў выдзеляць на пакрыццё дэфіцыту дзяржаўнага бюджэту. Гэтая сума ўзгоднена з урадам, Міжнародным валютным фондам і не падлягае перагляду.

Цяпер застаецца спадзявацца на тое, што вышэйшыя органы ўлады адмовяцца ад неабгрунтаваных уліванняў у эканоміку. Інакш немагчыма дабіцца стабілізацыі плацежнага балансу і мінімізацыі ўзроўню інфляцыі, па якому Беларусь уступае хіба толькі тым рэспублікам былога Саюза,што знаходзяцца ў стане вайны.

Сярэднямесячная інфляцыя сёлета за тры кварталы склала ў нас 27 працэнтаў. Ставіцца задача давесці яе да канца года да 10—11 працэнтаў, а да канца наступнага — да 3—4 працэнтаў у месяц. Менавіта гэта і не задавальняе той жа Міжнародны валютны фонд. Ён патрабуе: не менш 1 працэнта. Наш урад пакуль што не згаджаецца. Любое ж зніжэнне інфляцыі вядзе да рэзкага скачка цэн. А ў нас жыццёвы ўзровень людзей і так вельмі нізкі, многія аказаліся на мяжы ці за рысай беднасці.

Ці надоўга ў Кабінета Міністраў хопіць цвёрдасці? Асобныя кіраўнікі высокага рангу гавораць, што ўрад гатовы прыняць умовы фонду. Як зазначыў адзін з намеснікаў прэм'ер-міністра: "Усе прайшлі праз гэта, давядзецца і нам прайсці".

А нам вельмі патрэбна фінансавая дапамога з боку Захаду. Пакуль жа нічога важкага ад яго мы не атрымалі. У апошні час прайшла інфармацыя аб 30 мільёнах долараў, выдзяляемых Еўрапейскім банкам рэканструкцыі і развіцця на развіццё дробнага бізнесу. Пагадненне аб гэтым мяркуецца падпісаць у канцы лістапада. Абавязковая ўмова атрымання валюты— папярэдняе падпісанне ўрадам рэспублікі і МВФ мемарандума аб эканамічнай палітыцы Беларусі.

Крэдыт выдаецца на 15 гадоў пад 7 працэнтаў гадавых з адтэрміноўкай плацяжоў на два гады. Першую суму ў памеры 15 мільёнаў долараў можам атрымаць на працягу двух гадоў. Яна пойдзе на развіццё банкаўскай сістэмы. Найбольш магчымыя прэтэндэнты — Пріорбанк, Беларусбанк і Белбізнесбанк, якія непасрэдна будуць і рэалізоўваць атрыманы крэдыт, выбіраючы канкрэтныя праекты. Патрабаванні да іх: валютаакупнасць, тэрмін рэалізацыі — да 7 гадоў, арыентацыя на арганізацыю прамысловай і сельскагаспадарчай вытворчасці, аказанне паслуг насельніцтву. Разліковы кошт кожнага праекта — не больш як 2 млн. долараў з улікам таго, што частка затрат на яго рэалізацыю будзе аплачвацца самім прадпрыемствам-прэтэндэнтам. Работа па крэдытнай лініі Еўрапейскага банка рэканструкцыі і развіцця павінна пачацца з новага года.

Хацелася б спадзявацца, што гэтая фінансава-крэдытная палітыка ў сукупнасці з іншымі эканамічнымі мерамі дапаможа запаволіць тэмпы інфляцыі, будзе садзейнічаць стабілізацыі курса беларускага рубля, нармалізацыі разліковага працэсу, стане неадольным бар'ерам у падзенні аб'ёмаў вытворчасці, створыць трывалы падмурак для фарміравання цывілізаванага грашовага рынку.

Пётр СІДАРОВІЧ.

Маскоўскія навіны

ПАРАД ПЕРАМОГІ Ў СКАРОЧАНЫМ ВАРЫЯНЦЕ

Парад Перамогі адбудзецца 9 мая 1995 года ў Маскве. Але, на жаль, у скарочаным варыянце — без тэхнікі і іншых "празмернасцей" на зямлі і ў небе. На правядзенне гэтага свята, на жаль, выдзелена толькі 3,2 мільярда рублёў: просьба Мінабароны ўрэзана ў тры разы.

Урад палічыў, што дастаткова прайсціся па Краснай плошчы 500 ветэранам з Расіі, краін СНД, прапусціць юных барабаншчыкаў, каравул трох радоў войск, слухачоў ваенных акадэмій, палкі... Па плошчы пранясуць Сцяг Перамогі, вымпелы франтоў, 150 сцягоў злучэнняў і часцей, якія вызначыліся ў Вялікай Айчыннай вайне. Плануецца, што другі раз кідаць сцягі і штандарты пераможаных гітлераўскіх дывізій да падножжа Маўзалея не будуць.

НА КАЛЯДЫ ПАКАШТУЮЦЬ ІНДЫЧКІ

У Падмаскоўі пачалася прамысловая вытворчасць індычак па галандскаму метаду і тэхналогіі. Індычка выцесніла мяса на Захадзе, цяпер вось і новыя рускія ў першую чаргу пераходзяць на заходняе меню. Закупка маладняку — у Галандыі, рацыён і кармы таксама галандскія. Толькі гэты камплект гарантуе высокую якасць, экалагічную чысціню дыетычнага прадукту, які поўнасцю адпавядае санітарным нормам. Ну а парцыённае мяса, каўбасу, паштэты, вяндліну ўжо можна даверыць вырабляць і нашым, айчынным вытворцам.

АД МАНЕЖНАЙ ДА БЕЛАРУСКАГА

Па такім маршруце ў некалькі этапаў будзе пракладзены новы падземны паверх — цэлы падземны горад палацаў, банкаў, рэстаранаў, аўтастаянак і нават музеяў. На Манежнай плошчы будаўнікі пачалі ўжо будаваць "сцены ў грунце" — для заліўкі бетону. Прымяняецца спецыяльнае імпартнае абсталяванне фірмы "Баўэр". Будучы падземгорад працягнецца ўздоўж Цвярской да Беларускага вакзала. Першая чарга, як мяркуецца, будзе пабудавана да 850-годдзя Масквы.

ПОМНІК БЕЗ ВЕСТАК ПРАПАЎШАМУ

Згодна з горкай статыстыкай ГУУС, за апошнія 10 гадоў у Расіі прапала без вестак звыш 20 тысяч чалавек. Паказчык мінулага года перакрыты ўдвая. Прападаюць дзеці, дзяўчаты, бізнесмены. А больш за ўсё знікае адзінокіх старых. Пагаворваюць аб устаноўцы ў сталіцы помніка без вестак прапаўшаму грамадзяніну.

УСПОМНЯЦЬ НЕ АДНОЙЧЫ

Ужо два гады, як Масква адмовілася практычна поўнасцю ад беларускай бульбы. І ўсе гэтыя гады масквічы з цеплынёй успамінаюць сапраўдную беларускую бульбу, праклінаючы сваю — гнілую і дробную. У гэтым годзе сталіцу наваднілі тоны недабраякаснай бульбы новага ўраджаю з сумежных абласцей. Зусім непрыгодную бульбу прывозяць з Бранскай і Арлоўскай абласцей: яна паступае зялёная, гнілая. Спецыялісты сцвярджаюць, што такія клубні ўтрымліваюць яд саланін, які выклікае харчовыя атручэнні.

МЕТРАПАЛІТЭН РАЗРАСТАЕЦЦА І ДАРАЖЭЕ

Мэрыя зацвердзіла план развіцця метрапалітэна да 2000 года. Новыя лініі злучаць новыя мікрараёны — Мар"інскі парк, раён Бутава, парк Перамогі, Міціна. Пачата будаўніцтва другіх выхадаў на старых станцыях, такіх як ВДНГ, Беларуская-Кальцавая, Павялецкая-Кальцавая, Баўманская, Кіеўская, Парк культуры. Пракладваецца лінія да новабудоўлі, праекта стагоддзя "Масква-сіці".

Метрапалітэн працуе і працягвае зарабляць грошы — цяпер адна паездка ў метро каштуе 250 рублёў, а праязны — даражэй за мінімальную зарплату масквіча.

"ТРЫЯДА" МЭРА ЛУЖКОВА

Злыя языкі гавораць, што ў мэра Масквы Юрыя Лужкова — тры хобі: гэта АМОН, футбол і будаўніцтва. Сапраўды, нечаканая "трыяда".

Што датычыць АМОНа, то сёння ў сталіцы, дзе дзейнічае Закон аб абавязковай рэгістрацыі прыезджых і своеасаблівай даніне за пражыванне, вядзецца барацьба з "чаўнакамі" на "блышыных" рынках і асобамі каўказскай нацыянальнасці, без АМОНа не абысціся. Грашыць часам мэр і сваімі сустрэчамі на футбольных палях з расійскімі вярхамі. Як кажуць, захапленні маладосці бясследна не знікаюць. Знаходзіць пацвярджэнне і "сувязь" мэра з будаўнікамі: у многім дзякуючы яго ўдзелу ўзрос аўтарытэт будаўнічай галіны. Цяпер на будоўлі па конкурсу прымаюць, таму што сярэднія заробкі тут складаюць ад мільёна рублёў і вышэй. Акрамя таго, мэрыя Масквы прыняла рашэнне абмундзіраваць будаўнікоў — ад разносчыкаў раствору да кіраўніка дэпартамента мэрыі па будаўніцтву — ва уніформу.

КУПЛЯЕЦЦА ЎСЁ — АД ДЫПЛОМА ДА ОРДЭНА

Сёння ў Маскве можна купіць усё: кватэру, прапіску, адукацыю, узнагароды. Як правіла, прыём ва ўсе прэстыжныя ВНУ і школы — на камерцыйнай аснове: заплаціў — вучыся на здароўе. Хочаш, скажам, да Дня Перамогі абзавесціся ордэнам — прыходзь на Таганку. Тут выбераш сабе любую ўзнагароду. Нямецкія ордэны таннейшыя, але, як правіла, падробка. Нашы ідуць даражэй, асабліва з ордэнскай кніжкай. Медаль, скажам, "За абарону" каштуе пяць тысяч рублёў. А вось ордэн Леніна з дакументам — 700 долараў. І Зорка Героя Савецкага Саюза — па такой жа цане. Але самым дарагім з"яўляецца ордэн Суворава: ён рэдкі і цягне на 4.000 "баксаў".

БЕЛІНФАРМ.

Юбілей сцэнічнай дзейнасці

Сёння ў канцэртнай зале Белдзяржфілармоніі адбудзецца вечар, прысвечаны 40-годдзю сцэнічнай дзейнасці вядомай беларускай музыказнаўцы Іны Зубрыч. Павіншаваць яе прыйдуць сябры і паплечнікі па мастацтву, сярод якіх народны артыст СССР кампазітар Ігар Лучанок, народны артыст Беларусі Анатоль Ярмоленка, народная артыстка Беларусі Наталля Гайда, іншыя салісты і творчыя калектывы.

Дні культуры Бона

Учора пачаліся Дні культуры Бона ў сталіцы Рэспублікі Беларусь. Для ўдзелу ў іх прыбылі многія вядомыя выканаўцы і творчыя калектывы. Гэта камерны аркестр Бонскага універсітэта, піяністка Роза Марыя Цартлар, дырыжор Пётр Вандзілоўскі, дуэт гітарыстаў Томас Аферман — Йенс Вагнер і іншыя.

Мацнеюць кантакты

У Мінску адбылася канферэнцыя, прысвечаная ўступленню навуковага таварыства тэрапеўтаў Беларусі ў міжнародную арганізацыю. Яе арганізавалі Міністэрства аховы здароўя рэспублікі, беларускае навуковае таварыства тэрапеўтаў, фірмы "Апджон", "Санофі" і "Лілі".

Дабрачынныя сеансы

Мінскі Дом ветэрана (вуліца Янкі Купалы, 21) сёння ў 16 гадзін запрашае пенсіянераў на бясплатны прагляд новага фільма сумеснай вытворчасці кінематаграфістаў Расіі і ЗША "Феафанія, якая малюе смерць".

Дабрачынныя сеансы наладжваюць кінатэатры "Масква" і "Партызан".

Фестываль званароў

У Мінскім Кафедральным саборы прайшоў фестываль званароў. У ім прынялі ўдзел не толькі майстры вялікага звона з Беларусі, але і госці з Расіі і Украіны.

Прэзентацыя акадэміі

Адбылася прэзентацыя Акадэміі парламентарызму і прадпрымальніцтва, якая папоўніла колькасць ВНУ Мінска. У ёй будзе весціся навучанне па спецыяльнасцях: паліталогія, дзяржаўнае і муніцыпальнае кіраванне, маркетынг, фінансы і крэдыт і інш.

Конкурс цырульнікаў

У Беларускім цэнтры моды праведзены конкурс цырульнікаў.

На працягу дня сваё майстэрства паказалі лепшыя прафесіяналы, дэманстраваліся калекцыі асенне-зімовага адзення, выступалі майстры эстрады.

Падрыхтаваў Павел ЖУРБА.

Аляксандр САЛАВЕЙ,

мастацкі кіраўнік Слуцкага народнага драматычнага тэатра імя У.Галубка:

"НЕ ПРЫМАЕ МАЯ ДУША БЕЗДУХОЎНАСЦІ НА СЦЭНЕ..."

— Аляксандр Іванавіч, пасля заканчэння Беларускага універсітэта культуры вы маглі застацца ў Мінску, але вярнуліся ў мясціны свайго дзяцінства. Што спрыяла такой аддачасці роднаму гораду?

— Слуцк мае вельмі даўнія тэатральныя традыцыі. Уявіце сабе, што ўжо ў 1715—1736 гадах тут працаваў знакаміты школьны тэатр. А ў сярэдзіне XYIII стагоддзя ў горадзе быў адкрыты прафесійны тэатр, куды для выступленняў запрашаліся акцёры, камедыянты, спевакі, музыканты нават з Італіі, Вены. Быў узведзены будынак тэатра.

— Цікава, як ён выглядаў?

— Гэты тэатр хораша апісаны ў кнізе "Старажытны горад на Случы" нашага земляка А.П.Грыцкевіча. У тэатры, як сцвярджае Анатоль Пятровіч, былі расфарбаваны сцены, віселі люстры, а лавы для гледачоў былі абабітыя блакітным і чырвоным сукном. Вакол партэра знаходзіліся ложы. Тэатральная зала, упрыгожаная люстэркамі, мела неглыбокую сцэну з заслонай і маляўнічымі дэкарацыямі. Перад сцэнай мелася спецыяльнае месца для аркестра. Побач з тэатрам сталі флігелі, у якіх жылі музыканты, спевакі, а таксама размяшчалася балетная школа. Тагачасныя артысты падпарадкоўваліся строгай дысцыпліне і знаходзіліся пад наглядам каменданта крэпасці.

— Цяпер мне зразумела, чаму Слуцкі народны драматычны тэатр мае свой музей. Кажуць, пакуль адзіны ў рэспубліцы. Пры такім падыходзе далёкае мінулае пасняхова будзе працаваць на будучае.

— Сапраўды, нам ёсць што паказаць людзям. Сённяшні наш тэатр бярэ вытокі з 1919 года, калі ў горадзе была створана культурна-асветная арганізацыя "Папараць-кветка". А ў 1936 годзе ў Слуцку ў памяшканні Дома культуры пачаў працаваць створаны з удзельнікаў мастацкай самадзейнасці калгасна-саўгасны тэатр, які ажыццявіў пастаноўку спектакляў К.Крапівы "Хто смяецца апошнім", А.Астроўскага "Позняе каханне", М.Горкага "Васа Жалязнова", А.Карнейчука "Платон Крэчат" і іншых. Ды ваеннае ліхалецце перапыніла работу заўзятых тэатралаў. Адраджэнне калектыву пачалося праз 10 гадоў. Мясцовы жыхар Міхаіл Бортнік, які добра ведаў традыцыі тэатральнага Слуцка, склікаў аматараў сцэны на першую рэпетыцыю. Прыкметнай з"явай у тагачасным жыцці стала пастаноўка оперы С.Гулак-Арцямоўскага "Запарожац за Дунаем", рэжысуру якой ажыццявіла самадзейная артыстка Рына Лужанская, якая ў хуткім часе і ўзначаліла гэты драматычны калектыў.

— Я тады таксама працаваў у органах культуры і добра памятаю, які фурор на рэспубліканскім аглядзе тэатральных калектываў выклікала ваша опера. Самадзейныя артысты паказалі высокае прафесійнае майстэрства.

— Мне прыемна, што вы памятаеце той наш шумны, але заслужаны поспех. Зазначу: талент Рыны Лужанскай яскрава раскрыўся і ў спектаклях А.Сафронава "Кухарка замужам", А.Маўзона "Калі ты чалавек", І.Козела "Папараць-кветка", Б.Васільева "У спісах не значыцца" і іншых. Шмат гадоў тэатрам кіраваў Мікалай Мацкевіч, які цяпер узначальвае абласны драматычны тэатр, што ў г.Маладзечне.

— Каля дзесяці гадоў таму назад рэдакцыя камандзіравала мяне на Кіеўшчыну, дзе тады праходзілі Дні культуры Мінскай вобласці. Так складвалася, што некалькі вечароў знаходзіўся ў залах, дзе выступалі артысты Слуцкага народнага тэатра. Не шкадавалі сваіх далоняў гледачы для апладысментаў. Я адчуваў тады вялікую гордасць за прызнанне вашага таленту жыхарамі суседняй рэспублікі.

— Гэтак жа цёпла сустракалі нас і ў Ферганскай вобласці Узбекістана, дзе мы паказвалі купалаўскую "Паўлінку". Далі пяць спектакляў у раённых цэнтрах Кува, Маргелан, Кувасай, Алтарык, Каканд. Спектаклі праходзілі пры перапоўненых залах. Моўныя бар"еры, як аказалася, не былі перашкодай, гледачы горача рэагавалі на ўсе вострыя канфлікты і сітуацыі, што ўзнікалі на сцэне. Напэўна, такі лёс усіх таленавітых драматычных твораў, асабліва камедыйнага жанру. Выступалі мы і ў Расіі, прыбалтыйскіх рэспубліках. І там даказалі, дзеля чаго выходзілі на сцэну.

— Што ў апошнія гады ў вашым тэатры самае-самае?..

— Тое, што народнаму драматычнаму тэатру Слуцка прысвоена імя Уладзіслава Галубка. Нельга не захапляцца творчасцю гэтага чалавека, які першы ў нашай рэспубліцы быў удастоены звання народнага артыста Беларусі. Ён на працягу многіх гадоў здзіўляў сваёй нястомнай энергіяй, самаахвярным служэннем справе нацыянальнай культуры. Уладзіслаў Галубок добра валодаў сакрэтамі жывапісу, друкаваў вершы і апавяданні ў "Нашай ніве", граў на многіх музычных інструментах. Няпростую дарогу прайшоў хлопец з-пад Баранавічаў, каб ажывіць на сцэне роднае слова, песню, танец, а ў выніку стварыць беларускі нацыянальны тэатр. На колах і пехатой, па гразі і снезе, несучы на сабе рэквізіт, артысты Галубка ішлі ў глухія беларускія вёскі, у рабочыя клубы. Аснову рэпертуару складалі п"есы гэтага таленавітага чалавека. Уладзіславам Галубком створана каля 40 драм і камедый. Гэта з"ява унікальная ў беларускім мастацтве. Таму хочацца быць падобнымі на яго.

— Напэўна, і ваш тэатр з гэтай нагоды уключыў у свой рэпертуар творы Уладзіслава Галубка?

— Так. Ажыццявілі пастаноўку п"есы "Пісаравы імяніны". Гледачы сустрэлі яе прыхільна. Дарэчы, сярод народных тэатраў рэспублікі мы паставілі яе першыя. Вялікую цікавасць у гледачоў выклікае і спектакль па драме Уладзіслава Галубка "Плытагоны".

— А цяпер аб тым, хто ж яны, артысты Слуцкага народнага тэатра?

— Пра людзей, якія знайшлі сваё другое прызванне, гаварыць заўсёды прыемна. Хочацца бясконца дзякаваць ім за творчую працу, за іх вялікую любоў і захопленасць тэатрам. У трупе тэатра — таты і мамы, нават дзядулі і бабулі са сваімі штодзённымі клопатамі, радасцямі і засмучэннямі. Калі здараецца разам крочыць па вуліцах горада з артыстам Уладзімірам Івановічам, нярэдка ўслед даводзіцца чуць: "Глядзіце, Быкоўскі пайшоў". І прахожыя не памыляюцца. Гэты чалавек бліскуча выконвае ролю аднаго з герояў купалаўскай "Паўлінкі". Той, хто быў на спектаклі, не раз смяяўся з пустога, ганарлівага шляхціца, у якога, як кажуць, амбіцый на рубель, а амуніцыі на грош. А ў жыцці Уладзімір Уладзіміравіч зусім іншы чалавек — ён галоўны механік МПМК-225, строгі, патрабавальны, дзейны. Кожная роля для яго (а іх Уладзімір выканаў больш за 20) не толькі засваенне эстэтычных каштоўнасцей, але і ўрок грамадзянскасці. Сцэна дапамагае яму ў самавыхаванні. Наш тэатр у асноўным працуе з п"есамі на маральна-этычныя тэмы. Таму вельмі радуюся, калі артысты тэатра аздабляюць сваю ролю ўласнымі назіраннямі з жыцця, здольныя будзённы эпізод ці падзею выводзіць на вялікія жыццёвыя абагульненні. Ну як тут не сказаць шмат добрых слоў і ў адрас ветэрана калектыву артысткі Галіны Васільеўны Бабаджанавай, пенсіянеркі, якая свой творчы шлях пачала ў нашым тэатры больш сарака гадоў таму назад. Стомленасці ў вачах гэтай жанчыны я ніколі не бачыў. Калі пачынаецца спектакль, для Галіны Васільеўны апроч яе ролі больш нічога ў свеце не існуе. Заўсёды ўражвае яе манера прачытання п"есы, дакладная па думцы і пачуццю. Недзе ў глыбіні душы актрысы нараджаецца эмацыянальнае творчае хваляванне. Боль, гнеў альбо радасць, роздум, надзею — адпаведна літаратурнай аснове — Бабаджанава не проста "агучвае", яна перажывае кожным сваім нервам. І глядач на такіх спектаклях не застаецца абыякавым да мастацкай плыні яе лірызму альбо драматызму, грамадзянскасці. Каларытныя, сапраўды народныя вобразы ствараюць на сцэне Казімір Заяц і яго жонка Зінаіда, Мікалай Гарбацэвіч і многія іншыя. Прабачце, што не назваў усіх персанальна.

— І апошняе, Аляксандр Іванавіч, пытанне: што вас больш за ўсё хвалюе ў гэты звар"яцелы рынычны час?

— Вельмі і вельмі многае. Але, бадай, галоўнае — што знікае сапраўдная драматургія. П"ес многа, а ставіць няма чаго: які тэкст ні вазьмі — секс, прастытуцыя, страляніна, забойствы. Дзе ж ідэал чалавека, на якім павінны выхоўвацца пакаленні людзей, браць ад мастацтва ўсё лепшае? Не прымае мая душа сцэнічнай бездухоўнасці. Веру, што гледачы нас будуць любіць па-ранейшаму, а мы ў сваю чаргу зробім усё, каб апраўдаць іх надзеі на новыя сустрэчы з тэатрам, бо тут, у Слуцку, пакуль мы паўнапраўныя прадстаўнікі тэатральнага мастацтва.

Запісаў Уладзімір КОБРЫН.

Заметки публициста

Привычка "деланья вида"

Все меньше людей работают, все больше людей делают вид, что работают.

Равно как и делают вид, что все у нас прекрасно. "Деланье вида" идет явно опережающими темпами. Реальная промышленность, реальное сельское хозяйство то и дело буксуют. А "хороший вид" буксовать не имеет права.

В итоге — двойная мораль, двойной подход к жизни, глубочайший разрыв между словом и делом.

В недавнем прошлом существовали как бы две власти. Одна — общенародная, наша, рожденная Революцией и устоявшая в Великой Отечественной войне. Другая — частная, неофициальная, основанная на подкупе, угодничестве и паутине сугубо личных связей. Власть, при которой можно было купить не только диплом о высшем образовании, но и выгодную административную (а то и партийную!) должность, доходное место. Власть, при которой можно было "надавить" на суд, чтобы он оправдал жулика, запретить разоблачительную статью в газете и ошельмовать, раздавить любого честного, "неудобного" человека.

Эта вторая власть-то и продала народ, который сегодня живет в нищете. А ее вожди разбежались по коммерческим структурам.

Отсюда и привычка к "деланью вида". Наверное, она будет жить еще долго-долго. Ведь работники иных министерств, организаций, учреждений и ведомств до сих пор убеждены, что в возникновении самых острых, реальных сегодняшних проблем "виноваты все, только не я".

Многие сегодня занимаются имитацией. Делают вид, что перестроились, и при этом очень надеются, что им, как и прежде, все сойдет с рук. А "сойти" не должно.

Скажете, причина в сложностях переходного периода? Вполне возможно.

И все-таки я думаю, что главная причина в другом. Невероятно активизировались лишние звенья управления и контроля. Они бьются не на жизнь, а на смерть за свое обеспеченное положение. Как бьются? Да бумагами, конечно. Входящими и исходящими. А пользы — кот наплакал.

Есть такая показушная "инициатива". А точнее — имитация работы. При которой очень любят ссылаться на трудности "отработки взаимосвязей" и "обучения кадров". Ну а года через три — выступить с диаметрально противоположной идеей: смело объединить то, что было разъединено прежде, и разъединить ранее объединенное. И, как вы понимаете, обязательно появятся новые "трудности", которые опять же надо будет преодолевать в течение двух-трех лет.

Правда, сторонники "деланья вида" и здесь нашли выход. Сегодня вам могут похвастаться: "О, у нас перестройка идет вовсю! Уже целое предприятие перешло на хозрасчет!" или: "Вы, наверное, уже читали? У нас недавно прошли выборы председателя исполкома! Большой ажиотаж был..."

Ну а дальше? Дальше — даже планов нет, одни разговоры и общие фразы.

Многие из нас до сих пор думают, что перестраиваться должны в основном начальники: это их дело. "А мы и раньше вкалывали, и теперь будем вкалывать..." Просто "вкалывать", бездумно "вкалывать" сегодня уже нельзя.

Тот, кто, снисходительно "одобряя перестройку", мечтает лишь об одном — как можно скорее воспользоваться ее благами, — вряд ли полезен обществу.

Нужен не потребитель чужого труда, а созидатель.

Конечно, такое утверждение соответствует действительности только тогда, когда определяющую роль в состоянии дел на любом участке работы играет личность работника, авторитет руководителя, его отношение к порученным обязанностям, компетентность, порядочность. А отсюда — и качество работы.

В "доброе старое время" мы любили сдавать все досрочно. И сегодня эта привычка еще жива.

Прошлой весной по телевидению передавали беседу председателя исполкома одного из районов с корреспондентом ТВ. Беседа шла на краю большого поля. Председатель говорил: "В нынешнем году труженики нашего района завершили все посевные работы на неделю раньше прошлогоднего! Этого успеха мы добились в результате..." Репортер, слушая, кивал. Ему нравилось. Никаких вопросов у него не было.

А я вот, обыкновенный телезритель, хочу понять: "раньше прошлогоднего" — это что, всегда хорошо? Или в прошлом году ошиблись? В передаче об этом ничего не было сказано. Но дело даже не в данном конкретном случае, а в том, что фразу "раньше прошлогоднего", произнесенную по самым разным поводам, я читал и слышал множество раз. А вот "позже прошлогоднего" почти не встречал. Может, мне просто не везло?

Спрашивается: кого обманываем? Себя? Вышестоящее начальство? Империалистов?

К какому такому празднику нужны эти фальшивые подарки, эти липовые "досрочные победы"? И кого мы на примере таких побед воспитываем?..

Да, идет перестройка, и мы должны ускорить свое движение, должны поспешить. Но разве нам нужна перестройка наспех, перестройка "на живую нитку"?

Вернули опять слово "гласность".

А это прежде всего информация. Правдивая, полная и своевременная.

Люди должны знать о реальном положении дел в колхозе, районе, области, республике.

Они ведь прекрасно понимают, когда с ними разговаривают серьезно, а когда нет. Поэтому, казалось бы, сугубо специальные, экономические и политические программы телевидения смотрят сегодня весьма активно. А как, вспомните, ждали мы сообщений об итогах выборов Президента Республики Беларусь. Газеты теперь мы не "проглядываем", как раньше, а читаем. Потому что очень интересно. Хотя некоторые читают и ахают: "Да что ж это происходит?! Наркоманы какие-то объявились!.. Поезда сталкиваются... Самолеты падают...Ужас! Нет, раньше такого не было..."

Было! Только не писали об этом. Мы делали вид, что всего этого у нас нет. Нам все время хотелось "как лучше"...

Возражают в ответ: "И все равно нельзя печатать так много критических материалов! Ведь у наших людей от этого могут руки опуститься..."

Неправда. Руки опускаются, когда человек читает в газетах одно, а в жизни видит другое. Например, правительство обещало цены не повышать, а получилось наоборот. Они растут от постоянной неразберихи, бесхозяйственности, махрового бюрократизма.

Но, исповедуя принцип гласности, мы обязаны помнить: гласность, если в результате ничего не меняется, если за ней не следует никаких попыток решения той или иной проблемы, — это всего лишь бессмысленное самоистязание, показушная болтовня, видимость дела.

Именно настоящая гласность поможет нам избавиться от многих стереотипов, которые сейчас гирями висят на наших ногах.

Возьмем, к примеру, стереотип безответственности.

Из-за которого лопаются трубы в домах, мерзнут люди. И газетные статьи рассказывают уже о "героических усилиях", которые пришлось предпринять, чтобы как-то исправить положение.

"Героические усилия", "массовый героизм" — все чаще и чаще вынуждены мы повторять эти слова.

Но до каких пор можно из-за двух-трех разгильдяев демонстрировать массовый героизм? До тех пор, пока не расстанемся со стереотипом безответственности и наплевательского отношения к труду.

Вроде бы абсолютно все согласны с перестройкой. Однако у многих "перестраивающихся" уже выработалась какая-то своя модель перестройки, свое представление о ней. Соответственно обозначились и пределы, границы, перешагнуть которые человек не торопится, да и не желает. Ибо это "перешагивание" лично ему невыгодно.

Я говорю не о профессиональных приспособленцах, которые "перестроились" первыми, (кстати, вся их "перестройка" состояла лишь в смене портретов и лозунгов). Я имею в виду серьезных людей, которые, к примеру, безоговорочно принимают и модернизацию, и автоматизацию, компьютеризацию — все им нравится! Только "человеческий фактор" недовольство вызывает. Уж больно много возни с ним. И, по их мнению, было бы гораздо лучше, если бы мы вернулись опять к абстрактной "работе с массами". Такая работа проста и привычна. Ведь "массы" никогда ни в чем не сомневаются, никаких вопросов не задают.

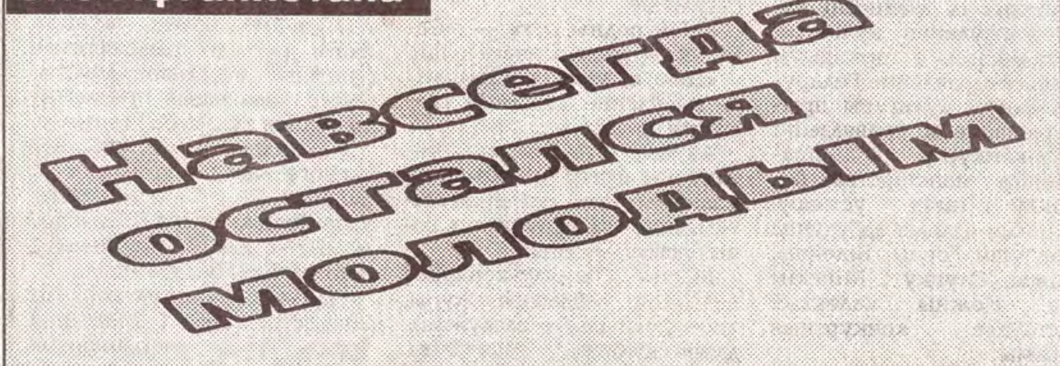
Вот и выплывают на поверхность "усеченные модели" перестройки. И выясняется постепенно, что некоторые, к примеру, согласны на перестройку, но — без демократии. Другие готовы принять демократию, но — без гласности. А самые отчаянные даже на гласность согласны. Но — без перестройки. В общем, далеко не случайно сегодня появился термин "механизм торможения".

На мой взгляд, основными сторонниками и даже изобретателями такого механизма являются люди, которые готовы согласиться со всеми переменами лишь при одном условии: чтобы лично у них осталось право командовать, распоряжаться всем — демократией, гласностью и самим "человеческим фактором". Отсюда, видимо,и инерция прежнего курса, прежних критериев, старых инструкций, привычек, замшелого подхода к проблемам.

Сергей БУРЛО, заведующий отделом социального обеспечения облисполкома.

Анатолий Смолянко, Григорий Соколовский

Эхо Афганистана

(Продолжение. Начало в № 111.)

Фронтовики рассказывают, что ни одна мало-мальски задуманная командованием операция не остается в тайне. За несколько дней до ее проведения начинают ходить слухи, предположения. И это не случайно: в подразделение прибывает молодое пополнение, выдается снаряжение, боеприпасы, чаще обычного проводятся беседы о действиях воинов в наступлении. Правда, никто не знает о времени операции, ее целях, других важных деталях, но в том, что она вскоре начнется, сомнений ни у кого не возникает.

Нечто подобное наблюдалось и у десантников части, где служил Александр. Прошел слух: добровольцы поедут в Афганистан. Взбудоражились воины. А вскоре об этом официально на собрании личного состава сообщил командир. Желающих было много. В числе их — гвардии рядовой Корявин.

Александра, если говорить по правде, не хотели отпускать из части. В нем удачно сочетались знание военного дела, требовательность и забота о людях, честность, трудолюбие... Рапорт его отклонили с тем, чтобы спустя несколько месяцев его, рядового, выдвинуть на должность командира отделения.

Однако события разворачивались иначе. В штабе настояли на том, чтобы в Афганистан отбирали воинов не только хорошо подготовленных в военном отношении, но и физически крепких, смышленых, выносливых и, желательно, добровольцев. Вот это обстоятельство и сыграло главную роль в судьбе Александра.

"Получил, мама, твоих уже три письма, если не больше, а сам, честно признаюсь, не писал с начала августа. Это уже, считай, больше месяца. За что прошу у тебя извинения. Приеду из армии — ты, наверное, поймешь, почему я отсюда так редко писал домой...

7 сентября 1984 года".

...Горы, ущелья, песчаные бури... Афганистан! Он его представлял в ярких цветах, благоухающим. Но когда сошел по трапу и ступил на землю аэродрома, то вместо сверкающих арыков, цветущих садов перед глазами открылась выжженная желтая местность, обрамленная серыми скалами, которые тускло виднелись вдалеке. Неистово жгло солнце. Палаточный городок словно был придавлен толстым слоем серой пыли. Высоко в небе, раскаленном и безоблачном, парил орел. "Есть и здесь жизнь!" — подумал Александр. Он тут же обратил внимание на то, что порядок во всем просматривался воинский: чистота, под грибком — часовой, ровная дорожка вдоль палаток, радиостанция, прикрытая маскировочной сетью...

А потом был отдых с дороги. Новичков окружили со всех сторон обстрелянные и загорелые воины. Посыпались вопросы:

— Ты откуда, парень?

— А ты, случаем, не из Беларуси?

— Как там у нас, на Родине?

Тут последовали короткие ответы и контрвопросы:

— В боях бывал? Моджахедов видел?

— По тревоге часто поднимают?

Разговорам не было конца.

Про себя Александр подумал, что настрой у всех боевой, нет нытиков, люди, здороваясь, смотрят в глаза, откровенно говорят о своих делах. Когда в палатке, куда набралось солдат столько, что яблоку негде было упасть, установилась относительная тишина, Корявин встал с кровати, вышел на середину "шатра" и продекламировал когда-то прочитанные в газете стихи:

Ветрами разлуки
Навылет продута броня.
Здесь — люди и люки
Проходят экзамен огня.
Как это не просто:
Не спать от зари до зари...
Все — среднего роста,
И все-таки — богатыри.

"...Ты не обиделась, что я не выслал открытку с Новым годом, как обещал? Не смог. Нас долго не было в полку. Новый год встретил необычно: в горах. Здесь весь январь в полку были всего 3—4 дня, а остальное время — на выезде.

8 февраля 1985 года".

Александр ни разу не написал матери о тех трудных огненных дорогах, опасностях с риском для жизни. Разве можно измерить те горные серпантины, по которым прошел или прополз? А сколько было извлечено мин и коварных фугасов его руками!

Трудностей и опасностей хватало. Чего стоило, например, весь день носить бронежилет, автомат и другое снаряжение, преодолевая горные перевалы под огнем противника. А броски к случайным укрытиям, когда вдруг тропу наискось пересекает пулеметная очередь? Солоноватый привкус крови из потрескавшихся губ и глоток воды, возвращающий к нормальному состоянию в сумасшедшую жару... Да что говорить!

Можно лишь предполагать, что осталось за этими скупыми строками боевого донесения в штаб: "Умело применяя маневр в труднопроходимой местности, огонь артиллерии, преодолевая сильнейшее огневое противодействие, в условиях сложной минной обстановки десантники раньше назначенного срока и без потерь выполнили все поставленные задачи. При этом противнику было нанесено поражение, лишившее его возможности оказывать организованное сопротивление в дальнейшем".

Так оценивались командованием действия одной из групп, в которой находился гвардии ефрейтор Корявин. Кстати, воинское звание ефрейтора ему было присвоено вскоре после этого трудного боя.

"Здравствуй, мама, передавай привет всем (кого увидишь), нашим парням, передавай привет учителям. Нам осталось провести в разлуке всего лето и немного осени...

30 марта 1985 года".

Обстановка во многих провинциях Афганистана резко обострилась. Особенно нарастало напряжение в горных районах.

В штабе парашютно-десантного подразделения стало известно, что вблизи отдаленного кишлака должен пройти караван с оружием. Группе гвардии лейтенанта Андрея Ивонина было приказано встретить непрошеных гостей у зеленой зоны. И в тактическом, и в огневом отношении местность была очень выгодной. Но кто знает, как сложится боевая обстановка? Надо все предусмотреть и быть готовым к любым неожиданностям. Ивонин все взвесил и все продумал.

Ему командир части разрешил в свою группу лично подобрать воинов и каждому определить задачу, словом, предоставил лейтенанту полную самостоятельность. Он включил самых опытных, обстрелянных ребят. Гвардейцев ефрейтора Гаврилова, рядовых Куленко и Хахалкина... Своим помощником назначил ефрейтора Корявина.

Ночью десантники ушли на задание и к рассвету были уже у цели. Как принято говорить у военных, они прочно оседлали тропу, по которой предполагалось движение каравана. Несколько суток воинам пришлось ждать моджахедов. Ожидание это настолько надоело десантникам, что они были готовы в любую секунду броситься в бой и покончить с ними. Представьте себе такую картину: солдаты беспрерывно ведут наблюдение за местностью, на которой не видно живого существа. Расслабиться нельзя ни на секунду. Пищи горячей нет, умыться негде, побриться нет возможности. И десантники терпеливо ждали.

Так где же враги?

Они появились неожиданно на узкой тропе, как призраки. Впереди шла машина. Двигалась она медленно, натужно. Нетрудно было догадаться, что она везла тяжелый груз. Чуть-чуть поотстав, тяжело ступая, плелись верблюды, навьюченные огромными мешками.

Завязался бой.

Поначалу моджахеды отстреливались вразнобой. Но вскоре, как говорится, пришли в себя и открыли яростный огонь, заняв круговую оборону. Верблюдов уложили на землю за огромные валуны, а машину отогнали подальше за каменную глыбу. Видно было, что они не намерены были отступать. Им надо было во что бы то ни стало прорваться вперед, так как за груз им обещали приличную сумму.

Не знали они одного — десантники не сдаются, а сражаются до полной победы над врагом.

Гвардии лейтенант Ивонин умело руководил подчиненными. Из своего укрытия он их всех хорошо видел и в нужный момент давал команду, куда перенести огонь. Слева от него за камнем занимал позицию гвардии ефрейтор Гаврилов, справа у тропы — гвардии рядовой Хахалкин. Рядом с офицером вел прицельный огонь гвардии ефрейтор Корявин.

Бой длился не один час. Раскалились стволы автоматов. Пот градом лился по лицам воинов. Уже десятки раз они меняли позиции, пускали в дело "карманную" артиллерию. Бросали гранаты в них и моджахеды. Спустя некоторое время лейтенант почувствовал, что противник получил подкрепление, потому что натиск принял иной характер.

И вдруг наступило затишье. Ивонин понял, что моджахеды решили перегруппироваться, изменить тактику, дерзким броском отбросить десантников и расчистить себе путь. Командир группы увидел, как несколько моджахедов короткими перебежками, укрываясь за камнями, побежали в правую сторону от тропы, а слева такой же маневр совершила другая группа. "Не иначе как хотят окружить, — подумал офицер. — Их почти в десять раз больше, чем нас".

И тогда, как было условлено, по радио гвардии лейтенант Ивонин доложил обстановку и вызвал помощь. Она пришла незамедлительно. Вертолеты огневой поддержки сразу же поднялись в воздух. Они стремительно рванулись к указанной "точке" в горах. Зашли на боевой курс и сделали точные ракетные удары. Исход боя был предрешен.

Сотни стволов оружия и тысячи комплектов боеприпасов были обезврежены и переданы воинам афганской народной армии.

"Мама, удивительные люди меня окружают. Неужели когда-то придется расстаться? А какой командир у нас, во всем хочется ему подражать!..

10 апреля 1985 года".

Эти строки гвардии ефрейтора Корявина — о командире взвода гвардии лейтенанте Ивонине. Они были почти ровесниками. Подружились солдат и офицер. Многое в характере лейтенанта импонировало Александру. Ему нравились открытость и простота, человеческая доброта Ивонина. Почти во всех боевых рейдах они были рядом. Понимали друг друга с полуслова.

(Окончание следует.)

■ Конкурсы

ПРАЗ СІТА МАЙСТЭРСТВА

З мэтай павышэння ролі метадычных службаў, удасканалення іх дзейнасці калегія ўпраўлення культуры аблвыканкома і прэзідыум абласнога аддзялення Беларускага фонду культуры прынялі рашэнне аб правядзенні агляду-конкурсу прафесійнага майстэрства работнікаў такіх устаноў. Занальныя агляды адбудуцца ў Мар"інай Горцы, Вілейцы, Нясвіжы, Слуцку і Мінскім раёне. Кожны калектыў прадстаўляе конкурсныя праграмы:

«Ініцыятыва, творчасць, пошук» — рэклама сваёй прафесіі.

«Усе музы ў госці да нас» — музычны конкурс-прадстаўленне.

«Мой родны кут» — экзамен на веданне роднага краю.

«Што ні край, то звычай» — выяўленне народных традыцый данай мясцовасці.

Акрамя гэтага, кожны метадычны цэнтр прывозіць на конкурс пакет сцэнарна-метадычных распрацовак з вопыту сваёй работы.

Вынікі агляду-конкурсу падводзіць абласное журы, якое ўзначальвае заслужаны дзеяч культуры рэспублікі, дырэктар Мінскага вучылішча мастацтваў Уладзімір Васільевіч Таран. Пры налічэнні балаў улічваюцца ўзровень ведаў, практычных уменняў і навыкаў, пошук новых, цікавых форм работы, рэжысёрскае рашэнне, мастацкае афармленне, рэалізацыя праграмы, сцэнічная культура і іншае.

Каманды—пераможцы абласнога агляду-конкурсу і лепшыя метадысты ўзнагароджваюцца дыпломамі 1-й, 2-й, 3-й ступеней і каштоўнымі падарункамі.

Пачынаецца агляд-конкурс 29 кастрычніка ў Мар"інай Горцы, куды запрашаюцца культработнікі Пухавіцкага, Чэрвеньскага і Смалявіцкага раённых метадычных цэнтраў.

■ Спорт

"Цівалі" заяўляе аб сабе

У апошніх матчах Міжнацыянальнай хакейнай лігі мінская каманда «Цівалі» значна папраўіла сваё турнірнае становішча, перамясціўшыся з перадапошняга месца ў сярэдзіну турнірнай табліцы. Пасля перамогі над маскоўскімі дынамаўцамі з лікам 5:1 у мінчан стала 13 ачкоў.

Сёння «Цівалі» прымае маскоўскі «Спартак».

У Гомелі і Мінску

Першы тур чэмпіянату Рэспублікі Беларусь па баскетболу праведзены ў Гомелі і Мінску.

У квартэце каманд, якія гулялі ў Гомелі, з вялікай перавагай выступіла першая каманда мінскага «Гарызонта». Без праблем атрымаўшы тры перамогі, мінчанкі ўзначалілі турнірную табліцу.

Сярод каманд, якія выступалі ў мінскай зоне, тры перамогі атрымалі баскетбалісткі сталічнай каманды РШВСМ-СКАФ.

Адстаём ад лідэраў

Пяць каманд Мінска і нашай вобласці выступаюць у другой лізе чэмпіянату Беларусі па футболу.

У 13-м туры футбалісты «Сантанаса» з вёскі Самахвалавічы Мінскага раёна з лікам 2:0 выйгралі ў Віцебску ў «Будаўніка», але займаюць пятае месца і адстаюць ад мазырскага «Палесся» на сем ачкоў.

Шостае і сёмае месцы займаюць мінскія «Атака-Аура» і старадарожскі «Будаўнік». У прайшоўшым туры «Атака» з лікам 2:1 выйграла ў «Брэстбытхіма», а старадарожцы ў Гродне ўступілі камандзе «Хімвалакно» — 0:1.

Прайгралі ў прайшоўшым туры і тарпедаўцы Жодзіна. У Гомелі яны прапусцілі адзін мяч ад мясцовага клуба «ЭЛІН».

Крыўдна, але факт

Хоць гандбалісты мінскага СКА ў паўторным матчы 1/16 фіналу розыгрышу Кубка еўрапейскіх чэмпіёнаў і выйгралі ў Трыесце ў італьянскага клуба «Прынчыпе» з лікам 28:27, гэтага не хапіла, каб па выніках дзвюх сустрэч выйсці ў наступны этап розыгрышу.

З беларускіх каманд працягваюць выступаць у еўрапейскіх кубкавых турнірах толькі жанчыны гомельскага «Універсітэта».

(Наш кар.).

■ "Белые пятна" истории

Пик политического террора и беззакония в СССР в предвоенные годы пришелся на период 1937—1938 годов, когда во главе репрессивной машины стоял "талантливый чекист" и "верный ученик Сталина" Николай Ежов. Если в конце 20-х — начале 30-х годов репрессиям в основном подвергались политические оппоненты Сталина, партийная оппозиция, священнослужители, крестьяне, не горевшие желанием идти в колхозы, то с приходом в НКВД Ежова карательная машина начала перемалывать не только правящую элиту, но и саму себя.

Кстати, Ежов первым из наркомов ВЧК—ОГПУ—НКВД, удостоенный высшего звания "генеральный комиссар госбезопасности", любил лично допрашивать "врагов народа". При этом он проявлял крайнюю жестокость и садизм. Именно такими методами Ежов добивался "признания" у Н.И.Бухарина и других бывших вождей партии. И именно он так отладил карательную машину НКВД, что Сталину достаточно было только написать на документе "согласен", а остальное происходило как бы само собой. Однако Ежов, сосредоточив с благословения И.В.Сталина в своих руках огромную власть, стал слишком одиозен и даже опасен. Поэтому летом 1938 года "вождь народов", действуя по уже отработанному сценарию, решил сменить исполнителей, возложив на них всю ответственность за "перегибы" и злоупотребления. И в этом Сталину вольно или невольно помог другой его соратник — Г.М.Маленков.

О том, как это произошло, мало кто знает. Мы предлагаем нашим читателям редкую возможность ознакомиться с воспоминаниями Г.М.Маленкова, заботливо записанными его сыном.

Конверт с пометкой: "Лично Сталину"

В 1935 году в руках Н.И.Ежова сосредоточилась небывалая власть: он был одновременно членом Оргбюро и секретарем ЦК, председателем Комиссии партийного контроля и главой НКВД (с сентября 1936 года). До 1934 года он работал заведующим отделом ЦК, который ведал всеми кадрами (не только партийными) и пользовался полным доверием Сталина.

"Ежовщина" разворачивалась на фоне некоторого улучшения жизни народа после ужасов начала тридцатых годов. Энтузиазм строительства нового мира всячески раздувался властью. Одновременно страна была объята подлинной эпидемией шпиономании, всеобщего доносительства. Дошло до того, что А.И.Микоян, выступая на торжественном заседании, посвященном 20-летию органов ВЧК—ОГПУ—НКВД, назвал свой доклад так: "Каждый гражданин СССР — сотрудник НКВД".

Всеобщая подозрительность представляла непосредственную угрозу и для моего отца, — писал А.Маленков. — В мае 1937 года на московской городской партконференции заслушивался доклад первого секретаря МК и МГК ВКП (б) Н.С.Хрущева (на эту должность он был выдвинут Ежовым). Хрущев задал вопрос присутствовавшему на конференции Маленкову: "Почему вы, товарищ Маленков, так затягиваете разбор дел врагов народа — ведь здесь необходима быстрота, и промедление вредит делу партии и народа?" Отец обстоятельно и спокойно объяснил, что быстрота в разоблачении нужна, но необходимо в интересах партии действовать по закону.

Прямо после окончания конференции было арестовано 19 человек. Отца не тронули. Присутствовавший на конференции Сталин сказал, что удовлетворен ответами Маленкова. Это была индульгенция.

Г.М.Маленков с 1934 года был заведующим отделом руководящих партийных кадров ЦК. В 1937 году по поручению Политбюро он выезжал для проверки положения дел с руководящими кадрами в Белоруссию, Армению, Тулу, Казань, Саратов, Омск, Тамбов. Следует сказать, что аппарат ЦК был в то время буквально завален анонимными и подписанными доносами на руководителей всех рангов, письмами и апелляциями тех, кто был отстранен, письмами на доносителей. Во всем море информации и дезинформации было очень трудно установить правоту или неправоту авторов писем.

В январе 1938 года на Пленуме ЦК Маленков по результатам своих инспекционных поездок делает доклад "Об ошибках парторганизаций при исключении коммунистов из партии и формально-бюрократическом отношении к апелляциям исключенных из ВКП (б) и о мерах по устранению этих недостатков". По докладу было принято постановление в таком же духе.

Маленков знал, что Ежов пользуется большой поддержкой в Политбюро и располагает (по крайней мере, располагал ранее) полным доверием Сталина. Но Маленков понимал также, что Ежов, получив в свои руки огромную исполнительную власть, был готов уже идти и против своего Хозяина. В этих условиях отец мог рассчитывать и на поддержку Сталина, которому Ежов становился не только ненужным, но и опасным. Тщательно подготовившись, Маленков в августе 1938 года передает Сталину личную записку "О перегибах".

Далее я пишу по рассказам отца, записанным мною и затем проверенным им по моей записи: "Я передал записку И.Сталину через Поскребышева, несмотря на то, что Поскребышев был очень близок с Ежовым. Я был уверен, что Поскребышев не посмеет вскрыть конверт, на котором было написано: "Лично Сталину". В записке о перегибах в работе органов НКВД утверждалось, что Ежов и его ведомство виновны в уничтожении тысяч преданных партии коммунистов. Сталин вызвал меня через 40 минут. Вхожу в кабинет. Сталин ходит по кабинету и молчит. Потом спрашивает: "Это вы писали записку?" — "Да, это писал я". Сталин молча продолжает ходить. Потом еще раз спрашивает: "Это вы сами так думаете?" — "Да, я так думаю". Далее Сталин подходит к столу и пишет на записке: "Членам Политбюро на голосование. Я согласен".

Таким образом, Сталин выразил недоверие Ежову. И тогда же он попросил Маленкова подобрать человека на должность первого заместителя наркома НКВД, который удовлетворял бы трем условиям: имел опыт работы в органах, опыт партийной работы и чтобы он, Сталин, мог лично ему доверять.

Маленков поручил одному из своих ответственных сотрудников В.А.Донскому подобрать по картотеке кандидатуру первого зама Ежова. Донской предложил кандидатуру Л.П.Берии, который удовлетворял поставленным Сталиным условиям. Он имел опыт работы в органах и партии, а после того, как заслонил Сталина своей грудью во время организованного им же мнимого покушения на вождя, пользовался доверием Сталина. Маленков предложил Донскому подобрать еще шесть кандидатур и затем все семь представил Сталину.

В сентябре 1938 года Берия появился в Москве и приступил к работе в качестве первого зама Ежова. К этому времени Ежов был назначен наркомом водного транспорта и лишь числился наркомом НКВД. Практически работой этого ведомства руководил Берия. В конце января 1939 года Ежов добился через Поскребышева приема у Сталина. Тот принял его, но в присутствии Маленкова. Ежов обвинил Маленкова в попустительстве врагам народа и белогвардейщине, намекая на дворянское происхождение отца. Маленков, со своей стороны, повторил обвинение Ежову в уничтожении преданных партии коммунистов. Ежов потребовал созыва Политбюро. Сталин сказал: "Пройдите в кабинет, я сообщу свое решение".

Они прошли в кабинет Маленкова на Старой площади. Через некоторое время туда вошел Берия. При выходе из кабинета Ежов был арестован. При его аресте Маленков произнес: "Сын за отца не в ответе". Он имел в виду, что семья Ежова не понесет наказания за его деяния — ведь сам-то Ежов жестоко преследовал членов семей арестованных (как мне известно, семья Ежова была всего лишь выслана из Москвы).

Затем Маленков распорядился вскрыть сейф Ежова. Там были найдены личные дела, заведенные Ежовым на многих членов ЦК, в том числе на Маленкова и даже самого Сталина. В компромате на Сталина хранилась записка одного старого большевика, в которой высказывалось подозрение о связи Сталина с царской охранкой. В сейфе Ежова не оказалось дел на В.М.Молотова, К.Е.Ворошилова, Н.С.Хрущева и Л.М.Кагановича (не беру на себя ответственность утверждать, что досье на них не было в НКВД вообще).

Вскоре состоялся Пленум ЦК, на котором Маленков доложил о деле Ежова. На нем осудили Ежова и квалифицировали практику безграничного рукоприкладства, пыток, истязаний подследственных, применявшихся сотрудниками НКВД с 1937 года, как методов, заимствованных Ежовым у фашистской Германии (Ежов был там на лечении в 1936 году).

После осуждения Ежова репрессивная машина сбавила обороты. Были пересмотрены дела многих людей. Тысячи узников тюрем и лагерей были выпущены на свободу. Осуждение Ежова и практики работы его ведомства позволило отцу освободить некоторых хорошо известных людей, в том числе и К.Р.Рокоссовского, прекратить следствие против талантливейшего металлурга и организатора промышленности И.Ф.Тевосяна.

Публикацию подготовил В.ЕГОРЫЧЕВ, кандидат исторических наук.

На снимках: во время ярмарки в Молодечно.

Фото Анатолия БАСОВА.

АСЕННІ МАРАФОН ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Асенні выставачны марафон, у якім ужо прынялі ўдзел больш за дзесяць розных экспазіцый, працягваецца. Эстафету ў арганізатараў завершанага тыдзень таму назад "Мінскага кірмашу" прыняла выставачная фірма "Экаінфармсістэма", якая прадставіць на суд дзелавых колаў новыя экспазіцыі "Дыялог-94" і "Беларускія кантакты-94". Суарганізатарам пры падрыхтоўцы гэтых мерапрыемстваў стала Міністэрства гандлю рэспублікі.

Міжнародныя універсальныя выстаўкі-продажы пройдуць у Мінску па 22 кастрычніка на выставачных пляцоўках у будынку інстытута "Белпраект" па праспекце Машэрава, 23. Аб сваім удзеле ў іх ужо заявілі больш за 80 прадпрыемстваў, а агульная колькасць фірм-удзельніц павінна наблізіцца да 110. Свае экспазіцыі разгорнуць прадпрымальнікі з 10 краін — Польшчы, Чэхіі, Славеніі, Расіі, Беларусі, дзяржаў Балтыі. Многія прадпрыемствы будуць прадстаўлены дылерамі і дыстрыб"ютарамі. Сярод беларускіх удзельнікаў такія вядомыя прадпрыемствы, як Гомельскі шклозавод, беларуска-італьянскае СП "Італмода". Расійскі бок прадставяць дылеры ліпецкага завода халадзільнікаў "Стынол". Найбольшую ўдзельную вагу ў выстаўцы заняла сацыяльна значная група тавараў. Гэта — адзенне, абутак, дзіцячыя тавары, прадукты харчавання. У рамках выставак пройдуць дэманстрацыя вясельных убораў фірмы "Крысціна" і семінар з удзелам прадстаўнікоў знешнеэканамічных ведамстваў рэспублікі.

Варта адзначыць, што многія замежныя ўдзельнікі "Дыялога-94" і "Беларускіх кантактаў-94" ужо не першы раз прыязджаюць у нашу рэспубліку дэманстраваць свой тавар.

БЕЛІНФАРМ.

Хатні экран

20 кастрычніка, чацвер

Беларускае тэлебачанне

15.35. Заключны канцэрт фестывалю мастацтваў Беларускага універсітэта культуры.
16.45. ТБ — школе. Прыродазнаўства.
17.05. "Бімбат". Марсельеза.
17.30. Навіны.
17.40. Парады агароднікам.
18.10. Абласныя навіны (Гродна).
18.25. Навіны Бі-бі-сі.
19.00. Крымінальная хроніка.
19.20. Творчае маладзёжнае аб'яднанне "Крок". "Наўцілус".
19.40. Калыханка.
20.00. Кантакт.
20.05. Хакей. "Цівалі" (Мінск) — "Спартак" (Масква).
21.00. Панарама.
21.35. Пяць хвілін на жарты.
21.40. Пад купалам Сусвету.
21.50. Надвор'е.
22.00. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — "Маё каханне, мой смутак".

Канал "Астанкіна"

15.50, 17.50, 20.00, 22.50, 0.50. Навіны.
16.00. Мульцітролія.
16.20. "Элен і рабяты".
16.50. Свет сёння.
17.00. ...Да 16 і старэйшым.
17.40, 20.30. Надвор'е.
17.45. "Хто ёсць хто. XX стагоддзе". У.Нобіле.
18.00. Гадзіна пік.
18.25. "Дзікая Роза".
18.55. Аўтарская праграма В.Ерафеева "Дзе так вольна дыхае чалавек?"
19.40. Добрай ночы, малышы!
20.40. Масква—Крэмль.
21.00. Лато "Мільён".
21.30. "Рока і яго браты". Маст. фільм.
23.50. Прэс-экспрэс.

Канал "Расія"

15.00, 19.00, 22.00. Весткі.
15.20. Студыя "Рост".
15.50. Там-там навіны.
16.05. Свята кожны дзень.
16.15. "Вялікі Ух".
16.25. Новая лінія.
17.05. Кліп-антракт. А.Газманаў.
17.10. Будні.
17.50. У свеце аўта- і матаспорту.
18.20. "Свая гульня".
18.50. Пяць хвілін аб добрым жыцці.
19.25. Падрабязнасці.
19.35. "Санта-Барбара".
20.25. Бенефіс Аляксандра Басілая.
21.30. Я — лідэр.
22.20. Аўтаімгненне.
22.25. Спартыўная карусель.
22.30. Плошча мастацтваў. Дырыжор І.А.Мусін.
23.30. Зоркі гавораць.

21 кастрычніка, пятніца

Беларускае тэлебачанне

8.00. Раніца рэспублікі.
8.10. Пад купалам Сусвету.
8.20. Надвор'е.
8.30. Пяць хвілін на жарты.
8.40. "Вер-не-вер".
9.00. ТБ — школе. Прыродазнаўства.
9.20. "Маё каханне, мой смутак".
10.20. "Я + Я". Мужчына і жанчына.
10.55. Творчае маладзёжнае аб'яднанне "Крок". "Наўцілус".
11.15. Праграма для сям'і.
11.50. "Бімбат". Марсельеза.
12.15. Гісторыя ДАВТа Беларусі ў асобах.
16.10. Заключны канцэрт фестывалю мастацтваў Беларускага універсітэта культуры.
17.10. "Бімбат". Знаёмства з дзіцячым тэатрам гімназіі № 37 г.Мінска.
17.30. Навіны.
17.40. "Еўрапейскі калейдаскоп".
18.10. Абласныя навіны (Магілёў).
18.25. Навіны Бі-бі-сі.
19.00. Эканамікст.
19.10. "Вытокі". Урокі беларускай мовы.
19.25. "Таму, што любілі..." Памяці тэлежурналіста Аляксандра Чуланава.
19.55. Актуальнае інтэрв'ю. Прымае ўдзел старшыня КДБ Беларусі генерал-лейтэнант У.Д.Ягораў.
20.15. Студыя "Тэлесябрына".
20.30. Кантакт.
20.35. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.35. Пяць хвілін на жарты.
21.40. Пад купалам Сусвету.
21.50. Надвор'е.
22.00. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь. Пасля заканчэння — "Белае сонца пустыні". Маст. фільм.

Канал "Астанкіна"

6.50, 7.50, 8.50, 9.50, 14.50, 15.50, 17.50, 20.00, 22.50. Навіны.
8.00. Сарока.
8.25. "Дзікая Роза".
9.00. Агарод круглы год.
9.30. А.Глазуноў. Паэма-фантазія "Мора".
14.00. "Гарачаў і іншыя".
15.00. "Кэтвізл".
16.00. Рок-урок.
16.50. Свет сёння.
17.00. Чалавек і закон.
17.35, 20.30. Надвор'е.
17.40. Дакументы і лёсы.
18.00. Бамонд.
18.20. "Дзікая Роза".
18.50. Поле цудаў.
19.40. Добрай ночы, малышы!
20.40. Чалавек тыдня.
21.05. "Вуліцы Сан-Францыска". Тэлесерыял.
22.05. "Погляд" з А.Любімавым.
23.10. Хакей. Чэмпіянат МХЛ. ЦСКА—"Пардаўгава" (Рыга). У перапынку — Прэс-экспрэс.

Канал "Расія"

7.00, 11.00, 15.00, 19.00, 22.00. Весткі.
7.20. Патрабуюцца... патрабуюцца...
7.30. Час дзелавых людзей.
8.00. Сусветныя навіны Эй-бі-сі.
8.25. Паехалі.
8.35. "Санта-Барбара".
9.25. Здарова жывеш.
9.40. У свеце жывёл.
10.35. Тэлегазета.
10.40. Сялянскае пытанне.
15.20. Студыя "Рост". "Кенгуру".
15.50. Там-там навіны.
16.05. Свята кожны дзень.
16.15. Новая лінія.
16.55. "Знакамітыя ліхадзеі Дыснея".
17.55. SOS.
19.25. Падрабязнасці.
19.35. "Санта-Барбара".
20.30. Маскі-шоу.
21.05. "К-2" прадстаўляе: "Абзац".
22.20. Аўтаімгненне.
22.25. Спартыўная карусель.
22.30. "Кенінг і яго кампанія".
23.55. Зоркі гавораць.

Санкт-Пецярбург

6.30. Тэлеканал "Добрай раніцы".
12.00, 14.30, 18.30, 21.30. Інфарм ТБ.
12.10. Чароўная лінія.

Калектыў рэдакцыі газеты "Мінская праўда" смуткуе ў сувязі са смерцю былой супрацоўніцы Веры Цярэнцьеўны ЛАПШАНКОВАЙ і выказвае глыбокае спачуванне родным і блізкім памёршай.

Правление и коллектив дирекции "Минскоблагростройматериалы", ПФ "Спецгазмонтаж" и СП "БОБР-ЭКС" выражают глубокое соболезнование генеральному директору МХА "Минскоблагростройматериалы" В.С.Меркулову в связи с постигшим его горем — безвременной смертью СЕСТРЫ.

■ Хозяйке на заметку

1. Яблоки в тесте жареные

Для приготовления одной порции (140 граммов) необходимо 100 г яблок, половина яйца, по 20 г молока и пшеничной муки, немного сметаны, маргарина, соли и сахарной пудры.

Из яблок удаляется сердцевина, они очищаются от кожицы, нарезаются кружочками толщиной в полсантиметра и посыпаются сахаром. Затем приготавливается тесто. Для этого белок отделяют от желтка и в желток кладут сахар, соль, сметану, муку. Все это тщательно размешивается и разводится молоком. Белок взбивается в густую пену, кладется в тесто и аккуратно размешивается. Затем кружочки яблок осторожно берут иглой и погружают в тесто, быстро перекладывают в разогретый жир и обжаривают до образования золотистой корочки. Приготовленные яблоки выкладываются на тарелку и посыпаются сахарной пудрой.

2. Яблоки в "платочках"

700 г яблок средней величины, 100 г густого клубничного или малинового варенья.

50 г масла, 100 г сахарной пудры, 2 желтка, 2 ст. ложки сливок, 1 ст. ложка рома или коньяка, 250 г муки, 1 яйцо для смазки.

Яблоки очистить, вынуть из них сердцевину с семенами, заполнить густым вареньем.

Муку высыпать на доску, сделать посередине углубление, положить в него разрезанное на кусочки масло, добавить сливки, сахарную пудру, ром и желтки. Сухой рукой быстро замесить тесто и вынести его хотя бы на час на холод.

Перед выпечкой раскатать тесто в пласт толщиной 4—5 мм и разрезать его на квадратные куски. На каждый квадратик положить по яблоку, края теста загнуть и зажать над яблоком. Смазать сверху яйцом и выпекать в хорошем жару в течение 30—40 минут.

3. Яблочное пирожное

На 10 яиц: 5 крупных яблок, 1 столовая ложка картофельной муки, 3—4 столовые ложки сахарного песку, 0,4 чайной ложки соды.

Желтки растереть с сахаром добела. Яблоки испечь в духовке, отжать из них пюре в соковыжималке, смешать с желтками и картофельной мукой. Добавить к смеси взбитые белки и соду и выпекать в духовке в форме.

4. Творожные шарики с яблоками

На 4 порции: для теста — 1 яйцо, 240 г творога, столовая ложка сахара, соль, сода, 5 столовых ложек муки; для начинки — 1 крупное яблоко (120 г), столовая ложка сахара.

Разотрите яйца с сахарным песком и солью, добавьте творог, соду, погашенную уксусом, всыпьте муку и замесите тесто.

Очистите от кожицы, удалите сердцевину яблок, натрите их на терке и смешайте с сахаром.

Разделайте тесто на небольшие кусочки, раскатайте, положите в середину яблочную начинку и сделайте небольшие шарики. Жарьте, как пончики, в растительном масле. Подавая, посыпьте сахарной пудрой.

8 канал

20 октября, четверг

18.00 Документальный фильм Отара Иоселиани "Грузия — одна", 1 серия "Прелюдия".
19.30 При свечах.
19.40 Мультфильм США.
20.10 БАНТ: "Репортаж".
20.15 ММ-4: "К сведению".
20.40 Телесериал "Шансы", 9 серия.
21.30 Студия "БМ".
21.50 Художественный фильм "Идеальный муж".

21 октября, пятница

18.00 Мультсериал "Роботехи".
18.30 СОЛТЭК: "Доремифасольки".
18.35 Документальный фильм Отара Иоселиани "Грузия — одна", 2 серия "Искушение".
19.45 Мультфильм США.
20.15 Агентство "Пармикс": "Городские часы", "Новости".
20.25 БАНТ: "Репортаж".
20.30 ПИР.
20.40 Телесериал "Шансы", 11 серия.
21.30 Студия "БМ": "Девятое облако".
21.45 Время местное.
22.10 Художественный фильм "Бармен из "Золотого якоря".

Наш адрас:

220013, гор.Мінск, вул.Б. Хмяльніцкага,10-А,паверх 9, рэдакцыя газеты "Мінская праўда".

ТЭЛЕФОНЫ: прыёмнай рэдакцыі —68-29-76, намесніка галоўнага рэдактара —68-25-81, адказнага сакратара —68-26-48, сакратарыята —68-26-48, аддзелаў: Саветаў —68-26-38, адукацыі і культуры —68-25-76, сацыяльна—эканамічнага —68-25-43, грамадска-палітычнага —68-25-42, інфармацыйна-аналітычнага —68-28-33, пісьмаў і маральна-бытавых праблем — 68-25-83, ілюстрацыі —68-25-03, камерцыйнага — 68-25-86, бухгалтэрыі —68-26-65.

Тэлефоны карэспандэнцкіх пунктаў: у Барысаве —(8-277)5-15-61, Вілейцы —(8-271)5-57-86, Нясвіжы—(8-270)5-41-88, Салігорску — (8-210) 2-49-60.

ЗАСНАВАЛЬНІК — Мінскі абласны Савет дэпутатаў, 220625, г.Мінск, вул. Энгельса, 4.

"Мінская праўда"— орган Мінскага абласнога Савета дэпутатаў.

Галоўны рэдактар М.А.ШЛОМА.

Рэдакцыя можа друкаваць матэрыялы ў парадку абмеркавання, не падзяляючы пункту гледжання аўтара.

Адказнасць за падбор і дакладнасць апублікаваных фактаў і іншых звестак нясуць іх аўтары.

Рэдакцыя пакідае за сабой права не ўступаць у перапіску з чытачамі.

Час падпісання ў друк: па графіку 22.10. Нумар падпісаны ў 22.00.

Набрана і звярстана на настольна-выдавецкім комплексе "Мінскай праўды". Друкарня выдавецтва "Беларускі Дом друку". 220013, г.Мінск, пр. Ф.Скарыны, 79.

Тыраж 15675. Індэкс 63923. Зак. №112.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12